

BIBLIJA

DEVETNAESTI TJEDAN ČITANJA

OŽUJAK 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
89. dan čitanja, ponedjeljak, 3. travnja	1 Sam 9-12	Lk 11, 1-23
90. dan čitanja, utorak, 4. travnja	1 Sam 13,1-15,23	Lk 11, 24-54
91. dan čitanja, srijeda, 5. travnja	1 Sam 15,24-18,16	Lk 12, 1-34
92. dan čitanja, četvrtak, 6. travnja	1 Sam 18,17-22,5	Lk 12, 35-59
93. dan čitanja, petak, 7. travnja	1 Sam 22,6-25,44	Lk 13, 1-19

19. tjeđan,
89. dan ćitanja, ponedjeljak, 3. travnja
2017.

1 Sam 9-12
Lk 11, 1-23

Prva knjiga o Samuelu

II. SAMUEL I ŠAUL

Šaul i magarice njegova oca

9 Živio u ono vrijeme jedan čovjek u Benjaminovu plemenu po imenu Kiš, sin Abiela, sina Serora, sina Bekorata, sina Afijahova; bio je iz plemena Benjaminova, čovjek imućan. ²Imao je sina po imenu Šaula, koji je bio mlad i lijep. Među sinovima Izraelovim nije bilo ljepšega čovjeka od njega: za glavu bijaše viši od svega naroda. ³Uto se Kišu, Šaulovu ocu, izgubilo nekoliko magarica, pa Kiš reče svome sinu Šaulu: "Uzmi sa sobom jednoga momka pa ustani i idi tražiti magarice!" ⁴I prodoše oni Efrajimovu goru i prodoše zemlju Šališu, ali ne nađoše ništa; prodoše zemlju Šaalim, ali magarica ne bijaše ondje; prodoše i zemlju Benjaminovu, ali ne nađoše ništa.

⁵Kad su došli u zemlju Suf, reče Šaul momku koji ga je pratio: "Hajde, vratimo se da se ne bi otac okanio magarica i zabrinuo se za nas!" ⁶A on mu odgovori: "Eno, u onom ondje gradu živi čovjek Božji; to je vrlo ugledan čovjek: što god rekne, sve se zacijelo ispunja. Pođimo, dakle, k njemu, možda će nas uputiti u ono zbog čega smo pošli na put." ⁷A Šaul reče svome momku: "Ako zaista pođemo onamo, što ćemo ponijeti čovjeku? Kruha je nestalo u našim torbama, nemamo dara da ponese čovjeku Božjem. Što mu možemo dati?" ⁸A momak opet progovori i reče Šaulu: "Gle, imam u ruci četvrt šekela srebra: dat ću ga Božjem čovjeku da nas uputi kamo bismo išli." ¹⁰Šaul odvrati svome momku: "Dobro veliš. Hajdemo!" I krenuše u grad gdje je živio čovjek Božji.

Šaulov susret sa Samuelom

¹¹Kad su se penjali usponom prema gradu, sretoše djevojke koje su izašle da zahvate vode. I zapitaše ih: "Je li gore vidjelac?" - ⁹Nekoć se u Izraelu, kad bi išli pitati Boga za savjet, govorilo: "Hajde, pođimo k vidiocu!" Jer koga danas zovu prorokom nekoć se zvao vidjelac. - ¹²One im odgovore ovako: "Jest, vidjelac je pred vama. Upravo je stigao u grad, jer danas narod ima žrtvu na uzvišici. ¹³Čim uđete u grad, naći ćete ga još prije nego što se popne na uzvišicu da sudjeluje na žrtvenoj gozbi. Narod neće jesti dok on ne dođe, jer on

mora blagosloviti žrtvu, a onda će tek uzvanici jesti. Zato idite odmah gore, jer ćete ga sada još naći."

¹⁴Oni otiđoše gore u grad. Kad su ulazili na vrata, Samuel ih susrete polazeći na uzvišicu.

¹⁵A dan prije nego što je Šaul došao bijaše Jahve objavio Samuelu: ¹⁶"Sutra u ovo doba poslat ću k tebi čovjeka iz Benjaminove zemlje. Ti ćeš ga pomazati za kneza nad mojim narodom Izraelom. On će izbaviti moj narod iz ruke filistejske. Vidio sam nevolju svoga naroda i njegov je vapaj dopro do mene." ¹⁷A kad je Samuel ugledao Šaula, Jahve mu progovori: "Evo ti čovjeka za koga ti rekoh: 'Taj će vladati nad mojim narodom.'" ¹⁸Šaul pristupi Samuelu na vratima i reče: "Daj mi kaži gdje je vidiočeva kuća."

¹⁹A Samuel odgovori Šaulu: "Ja sam vidjelac. Pođi preda mnom na uzvišicu, danas ćete sa mnom jesti. Sutra ću te ujutro otpustiti i sve ću ti kazati što ti je na srcu." ²⁰A za magarice koje su ti se izgubile prije tri dana ne uznemiruj se jer su se našle. Uostalom, kome pripada sve što je najdragocjenije u Izraelu? Zar ne tebi i svemu domu tvoga oca?"

²¹A Šaul odgovori ovako: "Nisam li ja od Benjaminova plemena, najmanjega plemena Izraelova? A moj rod nije li najneznatniji između svih rodova Benjaminova plemena? Zašto mi, dakle, govoriš takve riječi?"

²²Samuel uze Šaula i njegova momka, odvede ih u sobu i dade im mjesto u pročelju među uzvanicima, kojih je bilo tridesetak. ²³Zatim Samuel reče kuharu: "Donesi dio koji ti dadoh i za koji ti rekoh da ga staviš na stranu."

²⁴Kuhar uze but, donese ga i stavi pred Šaula, a Samuel mu reče: "Evo, pred tobom je ono što je sačuvano za tebe. Jedi, jer to ti je sačuvano baš za ovu zgodu."

Tako je u onaj dan Šaul jeo sa Samuelom.

²⁵Potom odande siđoše u grad. Ondje prostriješe Šaulu na krovu. ²⁶I on leže na počinak.

Pomazanje Šaulovo

Čim je svanula zora, Samuel zovnu Šaula (na krovu) govoreći: "Ustani da te otpustim!"

Prva knjiga o Samuelu

II. SAMUEL I ŠAUL

Kad je Šaul ustao, izađoše obojica, on i Samuel.

²⁷Kad su došli na kraj grada, reče Samuel Šaulu: "Kaži momku neka pođe naprijed pred nama! A ti stani sada da ti objavam riječ Božju."

10 Tada Samuel uze uljanicu s uljem te je izli na glavu Šaulu; zatim ga poljubi i reče:

"Ovim te Jahve pomazao za kneza nad svojim narodom Izraelom. Ti ćeš vladati nad narodom Jahvinim i izbavit ćeš ga iz ruke njegovih neprijatelja unaokolo. I evo ti znaka da te Jahve pomazao za kneza nad svojom baštinom. ²Kad odeš sada od mene, naći ćeš dva čovjeka kod Rahelina groba, na granici zemlje Benjaminove, u Selsahu. Oni će ti reći: 'Našle su se magarice koje si pošao tražiti; i gle, tvoj je otac zaboravio na magarice, a zabrinut je za vas i govori: Što da učinim za svoga sina?' ³A kad odeš odande dalje i dođeš do Taborskog Hrasta, srest ćeš ondje tri čovjeka koja će ići gore k Bogu u Betel. Jedan će nositi tri jareta, drugi tri okrugla kruha, a treći mijeh vina. ⁴Oni će te pozdraviti i dat će ti dva kruha, a ti ih primi iz njihove ruke. ⁵Poslije toga doći ćeš u Gibeu Božju (gdje se nalazi filistejski stup). Kad uđeš u grad, namjerit ćeš se na povorku proroka koji će silaziti s uzvišice, a pred njima harfe, bubnjevi, frule i citre; oni će biti u proročkom zanosu. ⁶Tada će na te sići duh Jahvin te ćeš pasti u proročki zanos s njima i promijenit ćeš se u drugog čovjeka. ⁷A kad ti se ispune ti znakovi, onda čini kako ti se prilika pruži jer je Bog s tobom. ⁸Zatim ćeš sići preda mnom u Gilgal i ja ću sići k tebi da prinesem žrtve paljenice i žrtve pričesnice. Sedam dana čekaj dok ne dođem k tebi i ne poučim te što ćeš činiti."

Šaulov povratak

⁹Čim je Šaul okrenuo leđa da ode od Samuela, Bog mu promijeni srce i svi se oni znakovi ispuniše u onaj dan. ¹⁰Kad su, naime, došli u Gibeu, gle, dođe mu u susret povorka proroka i duh Božji siđe na njega te on pade u proročki zanos usred njih. ¹¹I kad su ga svi koji ga poznavahu otprije vidjeli gdje prorokuje s

prorocima, počеше govoriti jedan drugome: "Što se to dogodilo sa sinom Kiševim? Zar je Šaul među prorocima?" ¹²A jedan od njih odvrati i reče: "A tko je njihov otac?" Otuda je nastala poslovice: "Zar je i Šaul među prorocima?"

¹³Kad je prošao njegov zanos, Šaul se vrati kući. ¹⁴A Šaulov stric upita njega i njegova momka: "Kamo ste išli?" A Šaul odgovori: "Da tražimo magarice; a kad smo vidjeli da ih nema, otišli smo k Samuelu." ¹⁵A njegov ga stric zamoli: "Pripovijedaj mi što vam je rekao Samuel." ¹⁶A Šaul odgovori svome stricu: "Rekao nam je da su se našle magarice." Ali mu ništa ne reče o kraljevskoj časti koju mu je prerekao Samuel.

Šaul ždrijebom određen za kralja

¹⁷Poslije toga Samuel sazva narod pred Jahvu u Mispu ¹⁸i reče sinovima Izraelovim: "Ovako govori Jahve: 'Ja sam izveo Izraela iz Egipta i izbavio sam vas iz egipatske ruke i iz ruke svih kraljevstava koja su vas tlačila. ¹⁹A vi ste danas odbacili svoga Boga, onoga koji vas je izbavljao od svih vaših zala i svih vaših nevolja i rekli ste mu: 'Ne, nego postavi kralja nad nama!' Zato sada stanite pred Jahvom po svojim plemenima i rodovima.'"

²⁰Potom Samuel privede sva plemena Izraelova i ždrijeb pade na pleme Benjaminovo. ²¹Zatim privede pleme Benjaminovo po rodovima i ždrijeb pade na Matrijev rod; a kad privede Matrijev rod, čovjeka po čovjeka, ždrijeb pade na Šaula, sina Kiševa; ali kad ga potražiše, na nađoše ga.

²²Tada još jednom upitaše Jahvu: "Je li taj čovjek došao ovamo?" A Jahve odgovori: "Eno ga, sakrio se za tovarom." ²³Otrčaše i dovedoše ga odande; a kad je stao usred naroda, bijaše glavom i ramenima viši od sviju. ²⁴Tada Samuel reče svemu narodu: "Vidite li koga je izabrao Jahve? Nema mu ravna u svemu narodu." I sav narod uze klicati i vikati: "Živio kralj!"

²⁵Nato Samuel objavi narodu kraljevsko pravo i zapisa ga u knjigu koju položi pred Jahvu. Najposlije Samuel otpusti sav narod da ide svaki svojoj kući.

Prva knjiga o Samuelu

II. SAMUEL I ŠAUL

²⁶Šaul se također vrati kući u Gibeu, a s njim pođoše junaci kojima je Bog taknuo srce. ²⁷Ali neke ništarije rekoše: "Kako će nas taj spasiti?" I prezreše ga i ne donesoše mu nikakva dara.

Pobjeda nad Amoncima

11 Otprilike poslije mjesec dana dođe Amonac Nahaš i utabori se kod Jabeša Gileadskog. Svi Jabešani poručiše Nahašu: "Sklopi savez s nama pa ćemo ti se pokoriti." ²Ali im Amonac Nahaš odgovori: "Ovako ću sklopiti savez s vama: svakome ću od vas iskopati desno oko, i tako ću učiniti sramotu svemu Izraelu." ³A jabeške mu starješine rekoše: "Ostavi nam sedam dana da pošaljemo glasnike u sve krajeve Izraelove, pa ako se ne nađe nitko da nas izbavi, predat ćemo se tebi."

⁴I dođoše poslanici u Šaulovu Gibeu te izložiše sve narodu da čuje. Tada sav narod zaplaka iza glasa.

⁵A gle, Šaul je upravo išao za govedima iz polja pa upita: "Što je ljudima te plaču?" I pripovjediše mu što su rekli Jabešani. ⁶Kad je Šaul čuo te riječi, duh Jahvin siđe na njega i silan gnjev uskipje u njemu. ⁷I uze on dva vola, isiječe ih i komade razasla po poslanicima u sve krajeve Izraelove i poruči: "Tko ne pođe za Šaulom, ovako će biti s njegovim govedima." I strah Božji obuze ljude te pođoše kao jedan čovjek. ⁸Šaul ih izbroji u Bezeku: i bijaše sinova Izraelovih tri stotine tisuća, a Judinih ljudi trideset tisuća. ⁹Zatim reče poslanicima koji bijahu došli: "Ovako recite Jabešanima u Gileadu: sutra, kad sunce pripeče, stići će vam pomoć."

Kad su se poslanici vratili, javiše sve to Jabešanima i oni se obradovaše. ¹⁰I poručiše Nahašu: "Sutra ćemo izaći k vama, pa učinite s nama što vam bude drago."

¹¹Sutradan Šaul razdijeli narod u tri čete, koje provališe u tabor o jutarnjoj straži i tukoše Amonce do najveće dnevne žege; a što preživje, rasprša se da ni dvojica ne ostaše zajedno.

Šaul proglašen za kralja

¹²Tada narod reče Samuelu: "Tko je onaj što je govorio: 'Zar će Šaul kraljevati nad nama?' Dajte te ljude da ih pogubimo!" ¹³Ali Šaul odgovori: "Neka se ne pogubi u ovaj dan nitko, jer je danas Jahve izvojevao pobjedu u Izraelu." ¹⁴Tada Samuel reče narodu: "Hajdemo u Gilgal da ondje potvrdimo kraljevstvo."

¹⁵I sav narod krenu u Gilgal i ondje postaviše Šaula za kralja pred Jahvom, u Gilgalu. Ondje žrtvovaše pred Jahvom žrtve pričesnice i ondje je Šaul sa svim Izraelcima slavio slavlje.

Samuel se povlači pred Šaulom

12 Tada Samuel reče svemu Izraelu: "Evo, ispunio sam vašu želju u svemu što ste od mene tražili i postavih kralja nad vama. ²I od sada će kralj ići pred vama. A ja sam ostario i osijedio i moji sinovi eto su među vama. Ja sam išao pred vama od svoje mladosti pa do današnjega dana. ³Evo me! Posvjedočite protiv mene pred Jahvom i pred njegovim pomazanikom: kome sam oteo vola i kome sam oteo magarca? Koga sam prevario? Koga sam tlačio? Od koga sam primio mito da bih zažmirio na jedno oko? Ja ću vam sve natrag vratiti."

⁴A oni odgovoriše: "Nisi nas prevario, nisi nas tlačio, nisi ni od koga primio ništa."

⁵Još im reče: "Svjedok je Jahve protiv vas i svjedok je njegov pomazanik u ovaj dan da niste našli ništa u mojoj ruci." A oni odgovoriše: "Tako je!"

⁶Tada Samuel reče narodu: "Jest, svjedok je Jahve koji je postavio Mojsija i Arona i koji je izveo vaše oce iz Egipta. ⁷Stanite sada ovamo da probesjedim s vama pred Jahvom i da vas podsjetim na sva velika djela koja je učinio Jahve vama i vašim ocima. ⁸Kad je Jakov došao u Egipat, Egipćani su ih pritisluli, a vaši su oci vapili Jahvi za pomoć. I Jahve posla Mojsija i Arona, koji izvedoše oce vaše iz Egipta i naseliše ih na ovome mjestu. ⁹Ali oni zaboraviše Jahvu, Boga svoga, i on ih predade u ruke Siseri, vojvodi hasorske vojske, i u ruke Filistejaca, i u ruke moapskome kralju, koji su vojevali na njih. ¹⁰I opet su vapili Jahvi za

Prva knjiga o Samuelu

II. SAMUEL I ŠAUL

pomoć govoreći: 'Zgriješili smo jer smo ostavili Jahvu i uzeli služiti baalima i ašartama; izbavi nas sada iz ruku naših neprijatelja pa ćemo ti služiti!' ¹¹I Jahve posla Jerubaala i Baraka, Jiftaha i Samuela te vas izbavi iz ruku vaših neprijatelja unaokolo, tako da ste mogli živjeti bez straha.

¹²Ali kad vidjeste Nahaša, kralja amonskoga, kako ide na vas, rekoste mi: 'Ne, nego kralj neka vlada nad nama!' Pa ipak je vaš kralj Jahve, vaš Bog! ¹³I eto vam sada kralja koga ste izabrali! Eto, Jahve je postavio kralja nad vama. ¹⁴Ako se budete bojali Jahve i njemu budete služili, ako budete slušali njegov glas i ne budete se protivili njegovim zapovijedima, slijedit ćete Jahvu, Boga svoga, vi i kralj koji kraljuje nad vama. ¹⁵Ako li ne budete slušali Jahvina glasa, ako se budete protivili njegovim zapovijedima, tada će se ruka Jahvina spustiti na vas i na vašega kralja da vas uništi.

¹⁶Sada još jednom pristupite i vidite veliki znak koji će Jahve učiniti pred vašim očima.

¹⁷Nije li sada pšenična žetva? Ali ja ću zazvati Jahvu i on će poslati gromove i kišu. I jasno ćete razabrati kako je veliko zlo koje ste učinili pred Jahvom tražeći sebi kralja."

¹⁸Tada Samuel zazva Jahvu i Jahve posla gromove i kišu u onaj dan i sav se narod vrlo poboja Jahve i Samuela. ¹⁹I sav narod reče Samuelu: "Moli se Jahvi, svome Bogu, za svoje slugе da ne pomremo, jer smo svim svojim grijesima dodali zlo tražeći sebi kralja."

²⁰Ali Samuel reče narodu: "Ne bojte se! Vi ste, doduše, učinili sve ovo zlo, ali sada ne ostavljajte više Jahvu, nego služite Jahvi svim svojim srcem. ²¹Ne priklanjajte se više ništavim idolima koji vam ništa ne koriste, ništa vam ne pomažu jer su samo ništavila. ²²A Jahve neće odbaciti svoga naroda, radi velikog imena svoga, jer se Jahve udostojao da vas učini svojim narodom. ²³A od mene neka je daleko da zgriješim Jahvi prestajući moliti za vas i upućivati vas na dobar i pošten put. ²⁴Samo se bojte Jahve i njemu iskreno služite svim svojim srcem; jer, pogledajte kako se velikim očitovao među vama. ²⁵Ako li budete činili zlo, propast ćete vi i vaš kralj."

Evandjelje po Luki

IV. ISUS NA PUTU PREMA JERUZALEMU

Pouka o molitvi

11 Jednom je Isus na nekome mjestu molio. Čim presta, reče mu jedan od učenika: "Gospodine, nauči nas moliti kao što je i Ivan naučio svoje učenike." ²On im reče: "Kad molite, govorite:

'Oče!

Sveti se ime tvoje!

Dođi kraljevstvo tvoje!

³Kruh naš svagdanji daji nam svaki dan!

⁴I otpusti nam grijehe naše: ta i mi otpuštamo

svakom dužniku svojem!

I ne uvedi nas u napast!"

⁵I reče im: "Tko to od vas ima ovakva prijatelja? Pođe k njemu o ponoći i rekne mu: 'Prijatelju, posudi mi tri kruha. ⁶Prijatelj mi se s puta svratio te nemam što staviti preda nj!' ⁷A onaj mu iznutra odgovori: 'Ne dosađuj mi! Vrata su već zatvorena, a dječica sa mnom u postelji. Ne mogu ustati da ti dadnem...'⁸Kažem vam: ako i ne ustane da mu dadne zato što mu je prijatelj, ustat će i dati mu što god treba zbog njegove bezočnosti."

⁹"I ja vama kažem: Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se!¹⁰Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu tko kuca, otvorit će se."

¹¹"A koji je to otac među vama: kad ga sin zaište ribu, zar će mu mjesto ribe zmiju dati?¹²Ili kad zaište jaje, zar će mu dati štipavca?¹³Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaištu!"

Isus i Beelzebul

¹⁴I istjerivaše đavla koji bijaše nijem. Kad iziđe đavao, progovori njemak. I mnoštvo se divilo. ¹⁵A neki od njih rekoše: "Po Beelzebulu, poglavici đavolskom, izgoni đavle!" ¹⁶A drugi su iskušavajući ga, tražili od njega kakav znak s neba. ¹⁷Ali on, znajući njihove misli, reče im: "Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će i kuća će na kuću pasti. ¹⁸Ako je dakle Sotona u sebi razdijeljen, kako će opstati kraljevstvo njegovo? Jer vi kažete da ja po Beelzebulu izgonim đavle. ¹⁹Ako dakle ja po Beelzebulu izgonim đavle, po kome ih vaši sinovi izgone? Zato će vam oni biti suci. ²⁰Ali ako ja prstom Božjim izgonim đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo Božje."

²¹"Dokle god jaki i naoružani čuva svoj stan, u miru je sav njegov posjed. ²²Ali ako dođe jači od njega, svlada ga i otme mu sve njegovo oružje u koje se uzdao, a plijen razdijeli."

²³"Tko nije sa mnom, protiv mene je. I tko sa mnom ne sabire, rasipa."

19. tjedan,
90. dan čitanja, utorak, 4. travnja
2017.

1 Sam 13,1-15,23
Lk 11, 24-54

Prva knjiga o Samuelu

II. SAMUEL I ŠAUL

2. POČECI ŠAULOVA KRALJEVSTVA

Ustanak protiv Filistejaca

13 Šaulu je bilo ... godina kad je postao kralj, a kraljevaio je ... i dvije godine nad Izraelom. ²Šaul izabra sebi tri tisuće Izraelaca: dvije tisuće od njih bijahu sa Šaulom u Mikmasu i u Betelskoj gori, a jedna tisuća bijaše s Jonatanom u Benjaminovoj Gebi. Ostali je narod Šaul otpustio svakoga u njegov šator.

³Jonatan sruši filistejski stup koji je stajao u Gibe i Filistejci saznaše da su se Hebreji pobunili. Šaul zapovjedi te zatruviše u rog po svoj zemlji ⁴i sav Izrael doznade novost: "Šaul je srušio filistejski stup, Izrael se omrazio Filistejcima!" I narod se poče skupljati oko Šaula u Gilgalu.

⁵A Filistejci se skupiše da vojuju na Izraela: tri tisuće bojnih kola, šest tisuća konja, a mnoštvo naroda kao pijeska na morskoj obali. I utaboriše se kod Mikmasa, istočno od Bet Avena. ⁶Kad su Izraelci vidjeli da su u nevolji i da je narod pritisnut od neprijatelja, posakrivaše se u pećine, jame, kamenjake, jarke i čatrnje. ⁷Neki su prešli i preko gazova Jordana u zemlju Gadovu i Gileadovu.

Rascjep između Samuela i Šaula

Šaul je još bio u Gilgalu, a sav je narod oko njega drhtao od straha. ⁸On pričekava sedam dana kako mu je odredio Samuel; ali kad Samuel nije došao u Gilgal, narod se stade razilaziti od Šaula. ⁹Tada reče Šaul: "Donesite mi žrtvu paljenicu i žrtve pričesnice!" I prinese žrtvu paljenicu. ¹⁰I upravo je završavao žrtvu paljenicu, kad eto Samuela; Šaul mu iziđe u susret da ga pozdravi.

¹¹Samuel ga upita: "Što si učinio?" A Šaul odgovori: "Kad sam vidio da se narod razilazi od mene, a ti da ne dolaziš do određenoga dana, a Filistejci se skupili u Mikmasu, ¹²pomislio sam: sad će udariti Filistejci na me u Gilgalu, a ja neću stići molitvom ublažiti Jahvu! Zato se odvažih i prinesoh žrtvu paljenicu."

¹³Samuel tada reče Šaulu: "Ludo si radio! Da si održao zapovijed koju ti je dao Jahve, tvoj

Bog, Jahve bi učvrstio tvoje kraljevstvo nad Izraelom do vijeka. ¹⁴A sada se tvoje kraljevstvo neće trajno održati: Jahve je potražio sebi čovjeka po svom srcu i odredio ga za kneza nad svojim narodom, jer ti nisi održao što ti je Jahve zapovjedio." ¹⁵Nato Samuel ustade i ode iz Gilgala svojim putem.

Što je naroda ostalo, pođe za Šaulom u susret ratnicima. Kad su došli iz Gilgala u Gebu Benjaminovu, Šaul pobroji narod koji je ostao uza nj i bijaše ga oko šest stotina ljudi.

Ratne pripreme

¹⁶Šaul i sin mu Jonatan s ljudima što bijahu s njima zaposjeli su Benjaminovu Gebu, a Filistejci se utaborili u Mikmasu. ¹⁷Tada iz filistejskog tabora izađe četa pljačkaša u tri odjela: jedan odio udari prema Ofri u zemlju šualsku; ¹⁸drugi odio krenu prema Bet Horonu, a treći odio udari prema Gebi koja se uz Dolinu hijena diže nad pustinjom.

¹⁹A po svoj zemlji Izraelovoj nije bilo kovača, jer su Filistejci rekli: "Treba sve učiniti da Hebreji ne bi pravili sebi mačeva i kopalja." ²⁰Zato su svi Izraelci išli k Filistejcima ako je tko htio da prekuje svoj raonik ili motiku, svoju sjekiru ili ostan za volove. ²¹A cijena je bila dvije trećine šekela za raonike i motike, jedna trećina za oštrenje sjekire i za nasađivanje ostana. ²²Tako se dogodilo da na dan bitke kod Mikmasa nitko od svega naroda koji bijaše sa Šaulom i Jonatanom nije imao ni mača ni koplja u ruci; samo ih imahu Šaul i njegov sin Jonatan.

²³A dotle jedna straža filistejska bijaše izišla prema klanu kod Mikmasa.

Jonatan napada stražu

14 Jednoga dana Šaulov sin Jonatan reče svome momku štitonoši: "Hajde da prijeđemo do filistejske straže koja je ondje prijeko." Svome ocu nije ništa o tom javio. ²Šaul je sjedio na međi Gebe, pod šipkom koji je stajao kraj gumna; a bilo je s njim oko šest stotina ljudi. ³A Ahija, sin Ahituba, brata Ikaboda, sina Pinhasa, sina Elija, svećenika Jahvina u Šilu, nosio je u to vrijeme oplećak.

Prva knjiga o Samuelu

II. SAMUEL I ŠAUL

Narod nije primijetio da je Jonatan otišao.

⁴U sredini klanca kuda je Jonatan htio prijeći da dođe do filistejske straže bila je litica s jedne strane i litica s druge strane. Jedna se zvala Boses, a druga Sene. ⁵Prva je litica stajala na sjeveru nasuprot Mikmasu, a druga na jugu nasuprot Gebi.

⁶Jonatan reče svome štitonoši: "Hajde da prijeđemo do straže onih neobrezanika. Možda će Jahve učiniti nešto za nas, jer ništa ne prijeći Jahvu da udijeli pobjedu - bilo mnogo ljudi ili malo."

⁷A štitonoša mu odgovori: "Čini sve na što te srce tvoje potiče. Ja ću s tobom, moje je srce kao tvoje srce."

⁸Jonatan mu reče: "Evo, prijeći ćemo k tim ljudima i pokazat ćemo im se. ⁹Ako nam reknu ovako: 'Ne mičite se dok ne dođemo do vas', tada ćemo se ustaviti na mjestu i nećemo se uspinjati k njima. ¹⁰Ako li nam reknu ovako: 'Uspnite se k nama', tada ćemo se uspeti, jer ih je Jahve predao nama u ruke. To će nam biti znak."

¹¹Kad su se obojica pokazala filistejskoj straži, rekoše Filistejci: "Gle, Hebreji su počeli izlaziti iz rupa u koje su se skrili." ¹²I stražari doviknuše Jonatanu i njegovu štitonoši: "Uspnite se k nama da vas nešto naučimo!"

A Jonatan reče svome štitonoši: "Penji se za mnom, jer ih je Jahve predao u ruke Izraelove."

¹³Jonatan se počeo penjati pomažući se rukama i nogama, a za njim njegov štitonoša. Filistejci su padali pred Jonatanom, a njegov ih je štitonoša ubijao za njim. ¹⁴U tome prvom pokolju što ga učiniše Jonatan i njegov štitonoša pade dvadesetak ljudi na otprilike pola jutra izoranog polja.

Opća bitka

¹⁵Tada se proširi strah po taboru i po polju, a i stražare i četuju pljačkaša obuze strava; i zemlja zadrhta i bijaše to silan strah Božji. ¹⁶A Šaulovi stražari u Benjaminovoj Gebi opaziše da se mnoštvo u taboru uskomešalo na sve strane. ¹⁷I Šaul reče ljudima koji su bili s njim: "Prozovite ljude i vidite tko je otišao od nas." A kad prozvaše, gle, ne bijaše Jonatana i njegova

štitonoše!

¹⁸Tada Šaul reče Ahiji: "Primakni oplećak! Posavjetuj se s Jahvom!" On je, naime, tada nosio oplećak pred sinovima Izraelovim. ¹⁹Ali dok je Šaul govorio sa svećenikom, bivala je buka u filistejskom taboru sve veća, pa Šaul reče svećeniku: "Povuci ruku!" ²⁰Nato Šaul i sav narod što je bio s njim krenuše zajedno na mjesto boja, i gle, ondje bijahu isukali mačeve jedni na druge i velika pomutnja vladaše među njima. ²¹A oni Hebreji koji su već poodavno bili u službi Filistejaca i sada pošli s njima na vojsku, odmetnuše se od njih i pristadoše uz Izraelce koji bijahu sa Šaulom i Jonatanom. ²²I svi Izraelci koji se bijahu sakrili u Efrajimovoj gori, čuvši da Filistejci bježe, nagruše za njima u boj.

²³Tako je Jahve udijelio pobjedu Izraelu u onaj dan, a boj se raširio sve do preko Bet Horona.

Jonatan se ogrešuje o Šaulovu zabranu

²⁴Izraelci su onog dana bili vrlo izmoreni, jer je Šaul izrekao nad narodom ovu zakletvu: "Proklet bio čovjek koji okusi hrane prije večeri, prije nego što se osvetim svojim neprijateljima!" Tako sav narod ne okusi hrane toga dana.

²⁵Ali je ondje bilo medenoga saća na površini zemlje. ²⁶Kad je narod došao onamo, vidje gdje teče med, ali nitko ne prinese ruke k ustima, jer se narod bojao zakletve. ²⁷Samo Jonatan, koji nije čuo kad je njegov otac zakleo narod, primače vrh štapa koji mu bijaše u ruci i zamoči ga u medeno saće, zatim prinese ruku k ustima; i odmah mu se zasvijetliše oči. ²⁸Tada jedan iz naroda progovori i reče mu: "Tvoj je otac zakleo narod govoreći: 'Proklet bio onaj koji okusi hrane danas!'" ²⁹A Jonatan odgovori: "Moj otac svaljuje nesreću na zemlju. Gledajte kako su mi se zasvijetlile oči jer sam okusio malo toga meda. ³⁰Što bi tek bilo da je narod slobodno jeo od plijena koji je zadobio od neprijatelja? Ne bi li filistejski poraz bio još veći?"

Prva knjiga o Samuelu

II. SAMUEL I ŠAUL

Obredni prestupak naroda

³¹Onoga dana potukoše Filistejce od Mikmasa sve do Ajalona, a narod je bio na kraju svojih snaga. ³²Tada se narod baci na plijen, nahvata sitne stoke, goveda i teladi i poče ih klati na goljoj zemlji i jesti meso s krvlju. ³³I javiše to Šaulu govoreći: "Gle, narod griješi Jahvi jedući meso s krvlju!" A on reče: "Iznevjeriste se! Dovaljajte mi ovamo velik kamen!" ³⁴Zatim reče: "Zađite među narod i recite svima neka svaki dovede k meni svoga vola ili ovcu; ovdje ćete ih klati i jesti, a nećete griješiti Jahvi jedući meso s krvlju."

Tako sav narod još iste noći dovede što je tko imao i to su ondje klali. ³⁵A Šaul podiže žrtvenik Jahvi; bijaše to prvi žrtvenik koji je podigao Jahvi.

Jonatan označen kao kriv, ali ga spasava narod

³⁶Nato reče Šaul: "Pođimo još noćas u potjeru za Filistejcima i plijenimo ih dok ne svane jutro! Nećemo im ostaviti nijednoga čovjeka!" A narod mu odgovori: "Čini sve što misliš da je dobro!" Ali svećenik reče: "Pristupimo ovdje k Bogu!" ³⁷I Šaul upita Boga: "Moram li poći u potjeru za Filistejcima? Hoćeš li ih predati u ruke Izraelu?" Ali mu ne odgovori u onaj dan.

³⁸Zato Šaul reče: "Pristupite ovamo, svi narodni glavari! Ispitajte i vidite u čemu je bio današnji prestupak. ³⁹Jer, živoga mi Jahve, koji daje pobjedu Izraelu, ako se nađe krivnja ma i na mome sinu Jonatanu, mora umrijeti!" Ali nitko se iz naroda ne usudi odgovoriti Šaulu.

⁴⁰Šaul onda reče svemu Izraelu: "Vi stanite na jednu stranu, a ja i moj sin Jonatan stat ćemo na drugu stranu." A narod odgovori Šaulu: "Čini ono što misliš da je dobro!" ⁴¹Tada se Šaul pomoli: "Jahve, Bože Izraelov, zašto nisi danas odgovorio svome sluzi? Ako je krivnja na meni ili na mome sinu Jonatanu, Jahve, Bože Izraelov, daj Urim; ako li je krivnja na tvom narodu Izraelu, daj Tumim." I ždrijeb pade na Šaula i Jonatana, a narod izađe slobodan.

⁴²Šaul nastavi: "Bacite ždrijeb između mene i

moga sina Jonatana!" I ždrijeb pade na Jonatana.

⁴³Tada Šaul reče Jonatanu: "Priznaj mi što si učinio!" Jonatan odgovori: "Ja sam samo okusio malo meda vrškom štapa koji mi bijaše u ruci. Evo me, spreman sam umrijeti!" ⁴⁴Šaul odgovori: "Tako mi Bog učinio zlo i dodao mi drugo ako doista ne umreš, Jonatane!"

⁴⁵Ali narod reče Šaulu: "Zar da umre Jonatan, koji je izvojevao ovu veliku pobjedu u Izraelu? Ne smije to biti! Živoga nam Jahve, nijedna vlas neće pasti s njegove glave na zemlju jer je on s Bogom izvršio ovo djelo danas!" Tako ga narod izbavi te Jonatan ne pogibe.

⁴⁶Šaul odusta od potjere za Filistejcima, a Filistejci se vratiše u svoj kraj.

Osvrt na Šaulovo vladanje

⁴⁷Kad je Šaul učvrstio svoju kraljevsku vlast nad Izraelom, okrenu ratovati protiv svih svojih neprijatelja unaokolo: protiv Moaba, protiv Amonaca, protiv Edoma, protiv Bet Rehoba, protiv kralja Sobe i protiv Filistejaca; kuda god bi se okrenuo, svuda bi pobjeđivao. ⁴⁸Dao je mnogo dokaza svoje hrabrosti, potukao je Amalečane i izbavio Izraela iz ruku onih koji su ga pljačkali.

⁴⁹Šaulovi sinovi bijahu Jonatan, Išjo i Malki-Šua, a od njegovih dviju kćeri starija se zvala Meraba, a mlađa Mikala. ⁵⁰Šaulova se žena zvala Ahinoama, a bila je kći Ahimaasova. Vojvoda njegove vojske zvao se Abner, a bio je sin Nera, Šaulova strica. ⁵¹Jer Kiš, Šaulov otac, i Ner, Abnerov otac, bijahu sinovi Abielovi.

⁵²Žestok se rat vodio protiv Filistejaca svega Šaulova vijeka. Koga bi god hrabra ili bojovna čovjeka Šaul vidio, svakoga bi uzimao u svoju službu.

Sveti rat protiv Amalečana

15 Jednom Samuel reče Šaulu: "Mene je Jahve poslao da te pomažem za kralja nad njegovim narodom Izraelom. Poslušaj, dakle, riječi Jahvine. ²Ovako govori Jahve nad vojskama: 'Odlučio sam osvetiti ono što je Amalek učinio Izraelu zatvarajući mu put

Prva knjiga o Samuelu

II. SAMUEL I ŠAUL

kad je izlazio iz Egipta. ³Sada idi i udari na Amaleka, izvrši "herem", kletu uništenje, na njemu i na svemu što posjeduje; ne šteti ga, pobij muškarce i žene, djecu i dojenčad, goveda i ovce, deve i magarce!"

⁴Šaul sazva narod te ih izbroji u Telamu: bijaše ih dvije stotine tisuća pješaka (i deset tisuća Judejaca). ⁵Šaul dođe do amalečkoga grada i postavi zasjedu u dolini potoka. ⁶Potom Šaul poruči Kenijcima: "Otiđite i odvojite se od Amalečana da vas ne bih istrijebio zajedno s njima, jer ste bili skloni svim Izraelcima kad su izlazili iz Egipta." I Kenijci se odvojiše od Amalečana.

⁷Šaul potuče Amalečane od Havile pa sve do Šura, koji leži pred Egiptom. ⁸I živa uhvati Agaga, amalečkoga kralja, a sav narod zatre oštricom mača, izvršujući "herem", kletu uništenje. ⁹Ali Šaul i narod poštediti Agaga i najbolje ovce i najbolja goveda, ugojenu stoku i jaganjce i sve što je bilo dobro. Na svemu tome ne htjedoše izvršiti "herem"; nego što je god od stoke bilo bez cijene i vrijednosti, na tom izvršiše "herem".

Šaul odbačen

¹⁰Zato dođe riječ Jahvina Samuelu ovako: ¹¹"Kajem se što sam Šaula postavio za kralja: okrenuo se od mene i nije izvršio mojih zapovijedi." Samuel se ražalosti i svu je noć vapio Jahvi.

¹²U rano jutro krenu Samuel da potraži Šaula. I javiše Samuelu ovako: "Šaul je otišao u Karmel, i gle, podigao je ondje sebi spomenik; zatim je otišao dalje i sišao u Gilgal." ¹³Kad je Samuel došao k Šaulu, reče mu Šaul: "Blagoslovljen da si od Jahve! Izvršio sam Jahvinu zapovijed." ¹⁴Ali Samuel upita: "Kakvo je to ovčje blejanje što dopire do mojih ušiju i mukanje goveda koje čujem?" ¹⁵A Šaul odgovori: "Dognali su ih od Amalečana, jer je narod poštediti najbolje ovce i najbolja goveda da ih žrtvuje Jahvi, tvome Bogu. Na svemu drugome izvršili smo 'herem'."

¹⁶A Samuel reče Šaulu: "Stani da ti kažem što mi je noćas objavio Jahve." A on reče: "Govori!" ¹⁷Tada će Samuel: "Koliko god si

malen sam u svojim očima, ipak si postao glavnik Izraelovih plemena. Jahve te pomazao za kralja nad Izraelom. ¹⁸Jahve te poslao na vojni pohod i zapovjedio ti: 'Idi, izvrši 'herem' na tim grešnicima, na Amalečanima, vojui na njih do istrebljenja.' ¹⁹Zašto nisi poslušao riječi Jahvine? Zašto si se bacio na plijen i učinio ono što je zlo u Jahvinim očima?"

²⁰Šaul odgovori Samuelu: "Ja sam poslušao riječ Jahvinu: poduzeo sam pohod kamo me poslao, doveo sam Agaga, amalečkoga kralja, i izvršio 'herem' na Amalečanima. ²¹Ali je narod od plijena uzeo ovaca i goveda, i to najbolje na čemu se imao izvršiti 'herem', da žrtvuje Jahvi, tvome Bogu, u Gilgalu."

²²A Samuel odvraći:

"Jesu li Jahvi milije paljenice i klanice nego poslušnost njegovu glasu?

Znaj, poslušnost je vrednija od najbolje žrtve,

pokornost je bolja od ovnujske pretiline.

²³Nepokornost je kao grijeh čaranja, samovolja je kao zločin s idolima.

Ti si odbacio riječ Jahvinu, zato je Jahve odbacio tebe da ne budeš više kralj!"

Evandjelje po Luki

IV. ISUS NA PUTU PREMA JERUZALEMU

Ponovni pad

²⁴"Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći spokoja. Kad ga ne nađe, rekne: 'Vratit ću se u kuću odakle iziđoh.' ²⁵Došavši, nađe je pometenu i uređenu. ²⁶Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i nastane se ondje. Na kraju bude onomu čovjeku gore nego na početku."

Pravo blaženstvo

²⁷Dok je on to govorio, povika neka žena iz mnoštva: "Blažena utroba koja te nosila i prsi koje si sisao!" ²⁸On odgovori: "Još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i čuvaju je!"

Jonin znak

²⁹Kad je nagrnulo mnoštvo, poče im Isus govoriti: "Naraštaj ovaj naraštaj je opak. Znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jonin. ³⁰Doista, kao što je Jona bio znak Ninivljanima, tako će biti i Sin Čovječji ovomu naraštaju."

³¹"Kraljica će Juga ustati na Sudu s ljudima ovog naraštaja i osuditi ih jer je s krajeva zemlje došla čuti mudrost Salomonovu, a evo ovdje i više od Salomona! ³²Ninivljani će ustati na Sudu s ovim naraštajem i osuditi ga jer se obratiše na propovijed Joninu, a evo ovdje i više od Jone!"

Druga prispodoba o svjetiljci

³³"Nitko ne užiže svjetiljku da je stavi u zakutak ili pod posudu, nego na svijećnjak da oni koji ulaze vide svjetlost. ³⁴Oko je svjetiljka tvomu tijelu. Kad ti je oko bistro, sve ti je tijelo svijetlo. A kad je ono nevaljalo, i tijelo ti je tamno. ³⁵Pazi dakle da svjetlost koja je u tebi ne bude tamna. ³⁶Ako ti dakle sve tijelo bude svijetlo, bez djelića tame, bit će posve svijetlo, kao kad te svjetiljka svojim sjajem rasvjetljuje."

Protiv farizeja i zakonoznanaca

³⁷Dok je on govorio, pozva ga neki farizej k sebi na objed. On uđe i priđe k stolu. ³⁸Vidjevši to, farizej se začudi što se Isus prije objeda ne opra. ³⁹A Gospodin mu reče: "Da, vi farizeji čistite vanjštinu čaše u zdjele, a nutrina vam je puna grabeža i pakosti. ⁴⁰Bezumnici! Nije li onaj koji načini vanjštinu načinio i nutrinu. ⁴¹Nego, dajte za milostinju ono iznutra i gle - sve vam je čisto."

⁴²"Ali jao vama, farizeji! Namirujete desetinu od metvice i rutvice i svake vrste povrća, a ne marite za pravednost i ljubav Božju. Ovo je trebalo činiti, a ono ne zanemariti."

⁴³"Jao vama farizeji! Volite prvo sjedalo u sinagogama i pozdrave na trgovima. ⁴⁴Jao vama! Vi ste kao nezamjetljivi grobovi po kojima ljudi ne znajući hode."

⁴⁵Nato će neki zakonoznanac: "Učitelju, tako govoreći i nas vrijeđaš." ⁴⁶A on reče: "Jao i vama, zakonoznanci! Tovarite na ljude terete nepodnosive, a sami ni da ih se jednim prstom dotaknete."

⁴⁷"Jao vama! Podižete spomenike prorocima, a vaši ih oci ubiše. ⁴⁸Zato ste svjedoci i sumišljenici djela svojih otaca: oni ih ubiše, a vi spomenike podižete! ⁴⁹Zbog toga i kaza Mudrost Božja: 'Poslat ću k njima proroke i apostole. Neke će poubijati i prognati - ⁵⁰da se od ovog naraštaja zatraži krv svih proroka prolivena od postanka svijeta, ⁵¹od krvi Abelove do krvi Zaharije, koji je pogubljen između žrtvenika i svetišta.' Da, kažem vam, tražit će se od ovoga naraštaja!"

⁵²"Jao vama, zakonoznanci! Uzeste ključ znanja: sami ne uđoste, a spriječiste one koji htjedoše ući."

⁵³Kad Isus izađe odande, stadoše pismoznanci i farizeji žestoko na nj navaljivati i postavljati mu mnoga pitanja ⁵⁴vrebajući na nj, ne bi li štogod ulovili iz njegovih usta.

19. tjedan,
91. dan čitanja, srijeda, 5. travnja 2017.

1 Sam 15,24-18,16
Lk 12, 1-34

Prva knjiga o Samuelu

II. SAMUEL I ŠAUL

III. ŠAUL I DAVID

Šaul uzalud moli oprostjenje

²⁴Tada Šaul odvrati Samuelu: "Zgriješio sam što sam prekršio Jahvinu zapovijed i tvoje naredbe. Bojao sam se naroda i popustio njegovu zahtjevu. ²⁵A sada mi oprostite moj grijeh i vratite se sa mnom da se poklonim Jahvi." ²⁶Ali Samuel odgovori Šaulu: "Neću se vratiti s tobom: ti si odbacio Jahvinu riječ, zato je Jahve odbacio tebe da ne budeš više kralj nad Izraelom."

²⁷Kad se Samuel okrenuo da ode, Šaul čvrsto uhvati skut njegova plašta, ali se skut otkide.

²⁸Tada mu reče Samuel: "Danas ti je Jahve otkinuo kraljevstvo nad Izraelom i dao ga tvome susjedu, koji je bolji od tebe." - ²⁹Ipak, Slava Izraelova ne laže i ne kaje se, jer nije čovjek da bi se kajao. - ³⁰Šaul reče: "Sagriješio sam; ali mi sada učini čast pred starješinama moga naroda i pred Izraelom i vratite se sa mnom da se poklonim Jahvi, tvome Bogu." ³¹I Samuel se vratio sa Šaulom i Šaul se pokloni Jahvi.

Smrt Agagova i odlazak Samuelov

³²Potom zapovjedi Samuel: "Dovedite k meni Agaga, amalečkoga kralja!" I Agag dođe k njemu opirući se i reče: "Zaista, smrt je gorka!" ³³Samuel mu odvrati: "Kao što je tvoj mač mnogim ženama oteo djecu, tako će među ženama tvoja majka ostati bez djeteta!" I Samuel posiječe Agaga pred Jahvom u Gilgalu.

³⁴Potom Samuel ode u Ramu, a Šaul se vratio svojoj kući u Šaulovu Gibeu. ³⁵I Samuel nije više vidio Šaula do svoga smrtnog dana. Samuel je tugovao zbog Šaula, ali se Jahve pokajao što je Šaula postavio za kralja nad Izraelom.

III. ŠAUL I DAVID

1. DAVID NA DVORU

David pomazan za kralja

16 Jahve reče Samuelu: "Dokle ćeš tugovati zbog Šaula, kad sam ga ja odbacio da ne kraljuje više nad Izraelom? Napuni uljem svoj rog i pođi na put! Ja te šaljem Betlehemcu Jišaju, jer sam između njegovih sinova izabrao sebi kralja." ²A Samuel reče: "Kako bih mogao ići onamo? Šaul će to čuti i ubit će me!" Ali mu Jahve odgovori: "Uzmi sa sobom junicu pa reci: 'Došao sam da žrtvujem Jahvi!' ³I pozovi Jišaja na žrtvu, a ja ću te sam poučiti što ćeš činiti: pomazat ćeš onoga koga ti kažem."

⁴Samuel učini kako mu je zapovjedio Jahve. Kad je došao u Betlehem, gradske mu starješine drščući dođu u susret i zapitaju: "Znači li tvoj dolazak dobro?" ⁵Samuel odgovori: "Da, dobro! Došao sam da žrtvujem Jahvi. Očistite se i dođite sa mnom na žrtvu!" Potom očisti Jišaja i njegove sinove i pozva ih na žrtvu.

⁶Kad su došli i kad je Samuel vidio Eliaba, reče u sebi: "Jamačno, evo pred Jahvom stoji njegov pomazanik!" ⁷Ali Jahve reče Samuelu: "Ne gledaj na njegovu vanjštinu ni na njegov visoki stas, jer sam ga odbacio. Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči, a Jahve gleda što je u srcu." ⁸Zatim Jišaj dozva Abinadaba i dovede ga pred Samuela. A on reče: "Ni ovoga Jahve nije izabrao." ⁹Tada Jišaj dovede Šamu, ali Samuel reče: "Ni ovoga Jahve nije izabrao." ¹⁰Tako Jišaj dovede sedam svojih sinova pred Samuela, ali Samuel reče Jišaju: "Jahve nije izabrao nijednoga od ovih."

¹¹Potom zapita Jišaja: "Jesu li to svi tvoji sinovi?" A on odgovori: "Ostao je još najmlađi, on je na paši, za stadom." Tada Samuel reče Jišaju: "Pošalji po njega, jer nećemo sjedati za stol dok on ne dođe." ¹²Jišaj posla po njega: bio je to rumen momak, lijepih očiju i krasna stasa. I Jahve reče Samuelu: "Ustani, pomaži ga: taj je!" ¹³Samuel uze rog s uljem i pomaza ga usred njegovih braće. Duh Jahvin obuze Davida

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

od onoga dana. A Samuel krenu na put i ode u Ramu.

David stupa u službu Šaulovu

¹⁴Duh Jahvin bijaše odstupio od Šaula, a jedan zao duh, od Jahve, stao ga je salijetati. ¹⁵Tada rekoše Šaulu sluge njegove: "Evo, zao duh Božji salijeće te. ¹⁶Zato neka naš gospodar zapovjedi, pa će sluge tvoje potražiti čovjeka koji zna udarati u harfu: kad te napadne zao duh Božji, neka onaj udara u harfu pa će ti biti bolje."

¹⁷Šaul reče svojim slugama: "Nađite mi čovjeka koji umije vješto udarati u harfu i dovedite ga k meni!" ¹⁸Jedan od njegovih slugu odgovori i reče: "Ja sam vidio jednog sina Betlehemca Jišaja: on umije udarati u harfu, hrabar je junak i čovjek ratnik, vješt je govornik, krasna je stasa i Jahve je s njim."

¹⁹Tada Šaul posla glasnike k Jišaju i poruči mu: "Pošalji mi svoga sina Davida (koji je kod stada)!" ²⁰A Jišaj uze pet hljebova, mijeh vina i jedno jare i posla Šaulu po svome sinu Davidu. ²¹Tako David dođe k Šaulu i stupi u njegovu službu. I Šaul ga veoma zavolje i David posta njegov štitonoša. ²²Potom Šaul posla k Jišaju i poruči mu: "Neka David ostane kod mene u službi, jer je stekao moju naklonost." ²³I kad god bi Božji duh napao Šaula, David bi uzeo harfu i svirao; tada bi Šaulu odlanulo i bilo bi mu bolje, a zao bi duh odlazio od njega.

Golijat izaziva izraelsku vojsku

17 Filistejci skupiše svoje čete za rat i sastase se kod Soka u Judeji. Tabor udariše između Soka i Azeke kod Efes Damima. ²A Šaul i Izraelci skupiše se i utaboriše u Terebintskoj dolini, i svrstaše se za boj protiv Filistejaca. ³Filistejci su stajali na gori s jedne strane, Izraelci na gori s druge strane, a dolina bila među njima.

⁴Iz filistejskih redova izađe jedan izazivač. Zvao se Golijat, a bio je iz Gata. Visok bijaše šest lakata i jedan pedalj. ⁵Na glavi je imao mjedenu kacigu, obučen je bio u ljuskav oklop, a oklop mu težak pet tisuća mjedenih šekela. ⁶Na nogama je imao mjedene nogavice, a na

ramenima mjedenu sulicu. ⁷Kopljača njegova koplja bila je kao tkalačko vratilo, a šiljak koplja težak šest stotina željeznih šekela. Pred njim je stupao štitonoša.

⁸On se postavi pred izraelske bojne redove i dovikne im: "Što ste izašli da se svrstate za bitku? Nisam li ja Filistejac, a vi Šaulove sluge? Izaberite između sebe jednoga čovjeka pa neka siđe k meni! ⁹Ako pobijedi u borbi sa mnom i pogubi me, mi ćemo biti vaše sluge. Ako li ja pobijedim njega i pogubim ga, onda ćete vi biti naše sluge i nama ćete robovati." ¹⁰Još je Filistejac rekao: "Ja sam danas izazvao Izraelove bojne redove. Dajte mi čovjeka da se ogledamo u dvoboju!" ¹¹Kad je Šaul i sav Izrael čuo što je rekao Filistejac, obuze ih strah i drhat.

David dolazi u tabor

¹²David je bio sin nekoga Efraćanina iz Betlehema u Judeji; taj se zvao Jišaj, a imao je osam sinova. Taj je čovjek u Šaulovo vrijeme bio star i odmakao u godinama. ¹³Tri najstarija Jišajeva sina bijahu otišla u rat za Šaulom; a ta trojica njegovih sinova koji bijahu otišli u rat zvahu se: najstariji Eliab, drugi Abinadab, a treći Šama. ¹⁴David bijaše najmlađi. A tri najstarija bijahu otišla za Šaulom. - ¹⁵David je odlazio k Šaulu i vraćao se iz njegove službe da pase stada svoga oca u Betlehemu. ¹⁶A Filistejac izlazio svakoga jutra i večeri i postavljao se tako četrdeset dana. - ¹⁷A Jišaj reče svome sinu Davidu: "Uzmi za svoju braću ovu efu prženoga žita i ovih deset hljebova i odnesi brže svojoj braći u tabor. ¹⁸A ovih deset sireva odnesi njihovu tisućniku. Propitaj se za zdravlje svoje braće i donesi od njih znak da si izvršio nalog! ¹⁹Oni su sa Šaulom i svim Izraelom u Terebintskoj dolini: vojuju protiv Filistejaca."

²⁰David ustade u rano jutro, ostavi stado jednom čuvaru, spremi se i ode kako mu bijaše zapovjedio Jišaj. U tabor je stigao kad je vojska izlazila u bojni red i dizala bojni poklik. ²¹Izraelci i Filistejci svrstaše se u bojni red jedni prema drugima. ²²David ostavi svoje stvari čuvaru opreme pa otrča u bojni red. Došavši, zapita

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

svoju braću za zdravlje.

²³Dok je s njima govorio, gle, onaj izazivač (zvao se Golijat, Filistejac iz Gata) iziđe iz filistejskih bojnih redova i ponovi iste riječi kao prije. I David ih je čuo. ²⁴A čim su Izraelci ugledali toga čovjeka, pobjegoše svi daleko od njega i strah ih uhvati. ²⁵Neki Izraelac reče: "Jeste li vidjeli onoga čovjeka što je izišao? A izišao je da izaziva Izraela. Tko njega pogubi, kralj će mu dati silno blago i dat će mu svoju kćer i oslobodit će od poreza njegov očinski dom u Izraelu."

²⁶Tada David zapita ljude koji stajahu oko njega: "Što će to dobiti čovjek koji ubije toga Filistejca i skine sramotu s Izraela? I tko je taj neobrezani Filistejac da izaziva bojne redove živoga Boga?" ²⁷A narod mu odgovori istim riječima kao prije: "Eto to će dobiti čovjek koji ga pogubi."

²⁸A kad je Eliab, njegov najstariji brat, čuo kako se razgovara s ljudima, usplamtje gnjevom na Davida pa mu reče: "A što si ti došao ovamo? Kome si ostavio ono malo ovaca u pustinji? Znam ja tvoju drskost i zlobu tvoga srca: došao si da vidiš bitku!" ²⁹A David odgovori: "A što sam učinio? Zar se ne smije ni riječ reći?" ³⁰Tada se okrene od njega k drugome i zapita istim riječima kao prije. Narod mu odgovori isto kao prvi put. ³¹Kad su ljudi čuli što je govorio David, jave to Šaulu, a on ga pozva preda se.

David se nudi da prihvati izazov

³²David reče Šaulu: "Neka nikome ne klone srce zbog onoga čovjeka! Tvoj će sluga izaći i borit će se s tim Filistejcem." ³³Ali Šaul odvrati Davidu: "Ne možeš ti izaći na toga Filistejca da se boriš s njim jer si ti još dijete, a on ratnik od svoje mladosti."

³⁴Ali David odgovori Šaulu: "Tvoj je sluga čuvao ovce svome ocu, pa kad bi došao lav ili medvjed te uhvatio ovcu iz stada, ³⁵ja bih potrčao za njim, udario ga i istrkao mu ovcu iz ralja. A ako bi se on digao na me, uhvatio bih ga za grivu i udario ga dok ga ne bih ubio. ³⁶I lava je i medvjeda tvoj sluga ubio, pa će i taj neobrezani Filistejac proći kao jedan od njih jer

je izazvao bojne čete Boga živoga." ³⁷David još dometne: "Jahve koji me izbavio iz lavlje pandže i medvjede šape izbavit će me i iz ruku toga Filistejca." Tada Šaul reče Davidu: "Idi i Jahve neka bude s tobom!"

³⁸Šaul obuče Davida u svoju ratnu odoru, na glavu mu ustače mjedenu kacigu i stavi mu oklop. ³⁹Pripasa Davidu svoj mač preko odore, ali David uzalud pokuša hodati, jer ne bijaše navikao, pa reče Šaulu: "Ne mogu hodati u tome jer nisam navikao." Zato sve skinu sa sebe.

Dvoboj

⁴⁰David uze svoj štap u ruku, izabra u potoku pet glatkih kamenova i metnu ih u svoju pastirsku torbu, koja mu je služila kao torba za pračku, te s pračkom u ruci pođe prema Filistejcu. ⁴¹A Filistejac se sve bliže primicao Davidu, dok je njegov štitonoša stupao pred njim. ⁴²A kad Filistejac pogleda i vidje Davida, prezre ga s njegove mladosti - bijaše David mladić, rumen, lijepa lica. ⁴³Zato Filistejac reče Davidu: "Zar sam ja pseto te ideš na me sa štapovima?" I uze proklinjati Davida svojim bogovima. ⁴⁴Zatim Filistejac reče Davidu: "Dođi k meni da dam tvoje meso pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim!"

⁴⁵A David odgovori Filistejcu: "Ti ideš na me mačem, kopljem i sulicom, a ja idem na te u ime Jahve Sebaota, Boga Izraelovih četa koje si ti izazvao. ⁴⁶Danas će te Jahve predati u moju ruku, ja ću te ubiti, skinut ću tvoju glavu i još ću danas tvoje mrtvo tijelo i mrtva tjelesa filistejske vojske dati pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim. Sva će zemlja znati da ima Bog u Izraelu. ⁴⁷I sav će ovaj zbor znati da Jahve ne daje pobjedu mačem ni kopljem, jer je Jahve gospodar bitke i on vas predaje u naše ruke."

⁴⁸Kad se Filistejac približio i pošao prema Davidu, izađe David iz bojnih redova i krenu pred Filistejca. ⁴⁹David segnu rukom u torbu, izvadi iz nje kamen i hitnu ga iz pračke. I pogodi Filistejca u čelo; kamen mu se zabi u čelo i on pade ničice na zemlju. ⁵⁰Tako je David pračkom i kamenom nadjačao Filistejca: udario

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

je Filistejca i ubio ga, a nije imao mača u ruci. ⁵¹Zato David potrča i stade na Filistejca, zgrabi njegov mač, izvuče ga iz korica i pogubi Filistejca odsjekavši mu glavu.

Kad Filistejci vidješe kako pogibe njihov junak, nagnuše u bijeg. ⁵²Tada ustadoše Izraelci i Judejci, digoše bojnu vik i potjeraše Filistejce do opkopa oko Gata i do gradskih vrata Ekrona; filistejski mrtvaci pokriše put od Šaarajima sve do Gata i do Ekrona. ⁵³Nato se Izraelci vratiše iz te žestoke potjere za Filistejcima i opljačkaše njihov tabor. ⁵⁴A David uze Filistejčevu glavu i odnese je u Jeruzalem, a oružje njegovo položi u svoj šator.

Pobjednik David dolazi pred Šaula

⁵⁵Kad je Šaul vidio Davida gdje izlazi pred Filistejca, upitao je svoga vojvodu Abnera: "Čiji je sin taj mladić, Abnere?" A Abner je odgovorio: "Tako mi tvoga života, kralju, ne znam!" ⁵⁶A kralj mu reče: "Raspitaj se čiji je sin taj mladić!"

⁵⁷A kad se David vratio pošto je pogubio Filistejca, uze ga Abner i dovede ga pred Šaula, a u ruci David još držaše Filistejčevu glavu. ⁵⁸Šaul ga upita: "Čiji si ti sin, momče?" A David odgovori: "Sin sam tvoga sluge Betlehemca Jišaja."

18 Kad je David završio razgovor sa Šaulom, Jonatanova se duša prikloni Davidovoj duši i Jonatan ga zavolje kao samoga sebe. ²Šaul zadrža Davida onoga istog dana kod sebe i nije mu dao da se vrati kući svoga oca. ³I Jonatan sklopi savez s Davidom jer ga je ljubio kao samoga sebe. ⁴I skide Jonatan plašt koji je imao na sebi i dade ga Davidu; tako i svoju odoru, čak i svoj mač, svoj luk i svoj pojas. ⁵Na svim svojim pohodima, kamo ga je god slao Šaul, David bijaše sretne ruke i Šaul ga postavi na čelo svojim ratnicima; omilje on svemu narodu, pa i Šaulovim dvoranima.

U Šaulu se budi ljubomora

⁶Za njihova povratka, kad se David vraćao ubivši Filistejca, izađoše žene iz svih gradova Izraelovih u susret kralju Šaulu veselo kličući,

pjevajući i plešući uza zvuke bubnjeva i cimbala. ⁷Žene su plešući pjevale:

"Pobi Šaul svoje tisuće,
David na desetke tisuća."

⁸Šaul se vrlo ražestio, nije mu bila draga ta pjesma. Zato reče: "Davidu su dale desetke tisuća, a meni samo tisuće! Još mu samo treba kraljevstvo!" ⁹I od toga dana Šaul poprijeko gledaše Davida.

¹⁰Sutradan zao duh Božji napade Šaula, tako da je bjesnio po kući. David je rukom udario u harfu kao drugih dana, a Šaul je u ruci imao koplje. ¹¹I Šaul baci koplje govoreći u sebi: "Sad ću pribiti Davida uza zid!" Ali mu se David izmače dva puta.

¹²Šaul se počeo bojati Davida, jer je Jahve bio s njim a od Šaula je odstupio. ¹³Zato ga Šaul ukloni iz svoje blizine i postavi ga za tisućnika: on je izlazio i vraćao se na čelu naroda. ¹⁴David je imao uspjeha na svim svojim putovima jer Jahve bijaše s njim. ¹⁵Kad je Šaul vidio da David ima mnogo uspjeha, obuze ga strah od njega. ¹⁶Ali svemu Izraelu i Judi omilje David jer ih je on vodio na svim njihovim putovima.

Evandjelje po Luki

IV. ISUS NA PUTU PREMA JERUZALEMU

Protiv licemjerja

12 Kad se uto skupilo mnoštvo, tisuće i tisuće, te su jedni druge gazili, poče Isus govoriti najprije svojim učenicima: "Čuvajte se kvasca farizejskoga, to jest licemjerja. ²Ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće saznati. ³Naprotiv, sve što u tami rekoste, na svjetlu će se čuti; i što ste po skrovištima u uho šaptali, propovijedat će se po krovovima."

Koga se treba bojati

⁴"A kažem vama, prijateljima svojim: ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a nakon toga nemaju više što učiniti. ⁵Pokazat ću vam koga vam se bojati: onoga se bojte koji pošto ubije, ima moć baciti u pakao. Da, velim vam, njega se bojte! ⁶Ne prodaje li se pet vrapčića za dva novčića? Pa ipak ni jednoga od njih Bog ne zaboravlja. ⁷A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. Ne bojte se! Vredniji ste nego mnogo vrabaca!"

Priznati se Kristovim pred ljudima

⁸"A kažem vam: tko se god prizna mojim pred ljudima, i Sin Čovječji priznat će se njegovim pred anđelima Božjim. ⁹A tko mene zaniječe pred ljudima, bit će zaniječan pred anđelima Božjim."

¹⁰"I tko god rekne riječ na Sina Čovječjega, oprostit će mu se. Ali tko pohuli protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti."

¹¹"Nadalje, kad vas budu dovodili pred sinagoge i poglavarstva i vlasti, ne budite zabrinuti kako ćete se ili čime braniti, što li reći! ¹²Ta Duh Sveti poučit će vas u taj čas što valja reći."

Zgrtanje varava bogatstva

¹³Tada mu netko iz mnoštva reče: "Učitelju, reci mome bratu da podijeli sa mnom baštinu." ¹⁴Nato mu on reče: "Čovječe, tko me postavio sucem ili djeliocem nad vama?" ¹⁵I dometnu im: "Klonite se i čuvajte svake pohlepe: koliko

god netko obilovao, život mu nije u onom što posjeduje."

¹⁶Kaza im i prisposobu: "Nekomu bogatu čovjeku obilno urodi zemlja ¹⁷pa u sebi razmišljaše: 'Što da učinim? Nemam gdje skupiti svoju ljetinu.' ¹⁸I reče: 'Evo što ću učiniti! Srušit ću svoje žitnice i podignuti veće pa ću ondje zgrnuti sve žito i dobra svoja. ¹⁹Tada ću reći duši svojoj: dušo, evo imaš u zalihama mnogo dobara za godine mnoge. Počivaj, jedi, pij, uživaj!' ²⁰Ali Bog mu reče: 'Bezumniče! Već noćas duša će se tvoja zaiskati od tebe! A što si pripremio, čije će biti?' ²¹Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu."

Pouzdanje u providnost

²²Zatim reče svojim učenicima: "Zato vam kažem: ne budite zabrinuti za život: što ćete jesti; ni za tijelo: u što ćete se obući. ²³Ta život je vredniji od jela i tijelo od odijela. ²⁴Promotrite gavrane! Ne siju niti žanju, nemaju spremišta ni žitnice, pa ipak ih Bog hrani. Koliko li ste vi vredniji od ptica! ²⁵A tko od vas zabrinutošću može svojemu stasu dodati lakat? ²⁶Ako dakle ni ono najmanje ne možete, što ste onda za ostalo zabrinuti? ²⁷Promotrite ljiljane, kako niti predu niti tkaju, a kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. ²⁸Pa ako travu koja je danas u polju, a sutra se u peć baca Bog tako odijeva, koliko li će više vas, malovjerni!"

²⁹"Zato i vi: ne tražite što ćete jesti, što piti. Ne uznemirujte se! ³⁰Ta sve to traže pogani ovoga svijeta. Otac vaš zna da vam je sve to potrebno. ³¹Nego, tražite kraljevstvo njegovo, a to će vam se nadodati!"

³²"Ne boj se, stado malo: svidjelo se Ocu vašemu dati vam Kraljevstvo."

³³"Prodajte što god imate i dajte za milostinju! Načinite sebi kese koje ne stare, blago nepropadljivo na nebesima, kamo se kradljivac ne približava i gdje moljac ne rastače. ³⁴Doista, gdje vam je blago, ondje će vam i srce biti."

19. tjeđan,
92. dan čitanja, četvrtak, 6. travnja 2017.

1 Sam 18,17-22,5
Lk 12, 35-59

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

Davidova ženidba

¹⁷Šaul reče Davidu: "Evo svoju najstariju kćer Merabu dat ću ti za ženu, samo mi budi hrabar i vodi Jahvine bojeve!" Mišljaše Šaul: "Neću da padne od moje ruke, nego filistejska ruka neka se digne na njega!" ¹⁸A David odgovori: "Tko sam ja i što znači moj život, što li kuća oca mojega u Izraelu da budem kraljev zet?" ¹⁹I kad dođe vrijeme da Šaulova kći Meraba pođe za Davida, dadoše je za ženu Adrielu iz Mehole.

²⁰Ali je Davida ljubila Šaulova kći Mikala; kad su to javili Šaulu, bilo mu je pravo. ²¹Reče on u sebi: "Dat ću mu je, ali će mu ona biti zamka i ruka filistejska dići će se na njega." (Šaul je po drugi put rekao Davidu: "Danas ćeš mi biti zet.")

²²Tada Šaul zapovjedi svojim slugama ovako: "Razgovarajte se s Davidom tajno i recite mu: 'Gle, omilio si kralju i svi te njegovi dvorani vole; zato budi kraljev zet.'" ²³I Šaulove sluge ponoviše te riječi Davidu, ali im David odgovori: "Zar je u vašim očima malenkost postati kraljev zet? Ja sam samo siromah i mali čovjek!"

²⁴Šaulove sluge dojaviše to Šaulu govoreći: "Evo riječi što ih je rekao David." ²⁵A Šaul odgovori: "Ovako recite Davidu: 'Kralj ne traži nikakva ženidbenog dara nego samo sto filistejskih obrezaka da se osveti kraljevim neprijateljima.'" Šaul mišljaše da će tako Davida gurnuti u ruke Filistejcima.

²⁶Šaulove sluge dojaviše te riječi Davidu, a njemu bijaše po volji da postane kraljev zet. Još prije nego što je isteklo vrijeme, ²⁷spremi se David i krenu sa svojim ljudima te ubi Filistejcima dvije stotine ljudi; i donese njihove obreske i predade ih kralju na broj da bi postao njegov zet. Tada mu Šaul dade svoju kćer Mikalu za ženu.

²⁸Šaul je jasno vidio da je Jahve s Davidom i da ga ljubi sav dom Izraelov. ²⁹I Šaul se još većma poboja Davida i posta neprijatelj Davidu zauvijek. ³⁰A filistejski su knezovi izlazili u boj, ali koliko su god puća izlazili, David je imao više uspjeha nego svi Šaulovi dvorani; i tako ime njegovo posta vrlo slavno.

Jonatan se zauzima za Davida

19 Šaul razloži svome sinu Jonatanu i svim svojim dvoranima svoju namjeru da ubije Davida. Ali Jonatan, Šaulov sin, vrlo je volio Davida. ²I Jonatan to javi Davidu ovako: "Moj otac Šaul kani te ubiti. Budi, dakle, na oprezu sutra ujutro, ostani u skrovištu i pritaji se. ³A ja ću izaći i stajat ću pokraj svoga oca u polju gdje ti budeš i govorit ću za tebe sa svojim ocem. Kad saznam kako je, javit ću ti."

⁴Jonatan pohvali Davida svome ocu Šaulu i reče mu ovako: "Neka se kralj ne ogriješi o svoga slugu Davida jer se on nije ništa ogriješio o tebe; naprotiv, ono što je radio bilo je od velike koristi za tebe. ⁵On je stavio život svoj na kocku, ubio je Filistejca i Jahve je pribavio veliku pobjedu svemu Izraelu: vidio si i radovao se. Zašto bi se, dakle, ogriješio o nevinu krv ubijajući Davida bez razloga?" ⁶Šaul poslušao Jonatanove riječi i zakle se: "Živoga mi Jahve, David neće umrijeti!" ⁷Tada Jonatan dozva Davida i kaza mu sve te riječi. Zatim Jonatan dovede Davida k Šaulu i David opet dobi službu koju je imao prije.

2. DAVIDOV BIJEG

Šaul napada Davida

⁸Kad je rat i opet buknuo, iziđe David na bojište da se bori s Filistejcima; i porazi ih tako da su pobjegli pred njim. ⁹Tada zao duh Jahvin obuze Šaula: kad je sjedio u svojoj kući, s kopljem u ruci, a David rukom udario u harfu, ¹⁰Šaul pokuša da svojim kopljem pribode Davida uza zid, ali on izmakne Šaulovu udarcu te se koplje zabode u zid. David pobježe i spasi se.

Mikala spasava Davida

¹¹Iste noći Šaul posla glasnike da nadziru Davidovu kuću jer je htio da ubije Davida u rano jutro. Ali Davidova žena Mikala javi to Davidu govoreći: "Ako noćas ne umakneš na sigurno mjesto, sutra ćeš biti mrtav!" ¹²Tada Mikala spusti Davida kroz prozor. On ode i spasi se bijegom.

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

¹³A Mikala uze idol, položi ga u postelju, stavi mu oko glave kozju dlaku i pokri ga pokrivačem. ¹⁴Kad je Šaul poslao glasnike da uhvate Davida, ona im reče: "Bolestan je." ¹⁵Ali Šaul vrati glasnike natrag da vide Davida i zapovjedi im: "Donesite ga k meni u postelji da ga ubijem!" ¹⁶A kad su glasnici ušli, gle: u postelji bješe idol, s kozjom dlakom oko glave! ¹⁷Tada Šaul reče Mikali: "Zašto si me tako prevarila i pustila moga neprijatelja da pobjegne i da se spasi?" A Mikala odgovori Šaulu: "On mi je rekao: 'Pusti me da odem, ili ću te ubiti!'"

Šaul i David kod Samuela

¹⁸Tako je David pobjegao i spasio se. I ode on k Samuelu u Ramu i javi mu sve što mu je učinio Šaul. Potom odoše on i Samuel i nastaniše se u Najotu. ¹⁹A Šaulu javiše ovako: "Eno Davida u Najotu u Rami." ²⁰Tada Šaul posla glasnike da uhvate Davida. Kad su oni vidjeli zbor proroka u proročkom zanosu, a Samuela im na čelu, obuze Božji duh i Šaulove glasnike te i oni padoše u proročki zanos. ²¹Kad su to javili Šaulu, on posla druge glasnike, ali i oni padoše u proročki zanos. Potom Šaul posla i treće glasnike, ali i oni padoše u proročki zanos.

²²Tada Šaul krenu sam u Ramu i kad dođe do velikog bunara kod Sekua, zapita: "Gdje su Samuel i David?" I odgovoriše mu: "Eno ih u Najotu u Rami." ²³On odmah pođe prema Najotu u Rami. Ali i njega obuze duh Božji te je išao u proročkom zanosu sve dok nije došao u Najot u Rami. ²⁴Tu i on svuče svoje haljine jer i njega obuze zanos pred Samuelom; zatim je legao gol i ostao tako cio onaj dan i svu noć.

Tako je nastala uzrečica: "Zar je i Šaul među prorocima?"

Jonatan pomaže Davidu na bijegu

20 David pobježe iz Najota u Rami i dođe k Jonatanu te mu reče: "Što sam učinio? Kakva je bila moja krivica i što sam zgriješio tvome ocu da traži moj život?" ²A on mu odgovori: "Daleko od tebe ta misao! Ti nećeš poginuti. Eto, moj otac ne poduzima

ništa, bilo veliko ili ne bilo, a da to meni ne otkrije. Zašto bi, dakle, moj otac krio od mene upravo to? Neće to biti!" ³Ali se David zakle i reče: "Tvoj otac dobro zna da sam ja stekao tvoju naklonost, pa misli: 'Ne treba da Jonatan išta zna o tome, da ne bude žalostan.' Ali živoga mi Jahve i života mi tvoga, ima samo jedan korak između mene i smrti."

⁴Tada Jonatan upita Davida: "Što želiš da učinim za tebe?" ⁵A David odgovori Jonatanu: "Evo, sutra je mladi mjesec i ja bih morao jesti s kraljem za stolom; ali me ti pusti da odem, da se sakrijem u polju do večera. ⁶Ako tvoj otac opazi da me nema, reći ćeš mu ovako: 'David me uporno molio da ga pustim da skokne u svoj grad Betlehem, jer se ondje slavi godišnja žrtva za svu njegovu obitelj.' ⁷Ako on rekne: 'Dobro!', tvoj je sluga spašen. Ako li plane gnjevom, znaj da je čvrsto naumio da me pogubi. ⁸Iskaži, dakle, milost svome sluzi kad si slugu svoga uveo sa sobom u savez Jahvin. Ali ako ima kakva krivica na meni, ubij me sam; zašto bi me vodio k svome ocu?"

⁹A Jonatan mu odgovori: "Daleko od tebe ta misao! Kad bih ja pouzdano znao da je moj otac čvrsto naumio da na tebe svali nesreću, zar ti ja ne bih dojavio?"

¹⁰David upita Jonatana: "A tko će mi javiti ako ti tvoj otac odgovori što zlo?"

¹¹Jonatan odgovori Davidu: "Hodi, izađimo u polje!" I izađu obojica u polje. ¹²Tada Jonatan reče Davidu: "Jahve, Bog Izraelov, neka mi bude svjedok! Ja ću iskušati svoga oca sutra u ovo doba. Ako bude dobro po Davida, a ja ne pošaljem k tebi da te obavijestim, ¹³neka Jahve učini to zlo Jonatanu i neka mu doda drugo zlo! Ako li mome ocu bude drago da ti učini zlo, javit ću ti i pustit ću te da odeš u miru; i Jahve neka bude s tobom kao što je bio s mojim ocem! ¹⁴Ako ja još budem živ, moći ćeš mi iskazati milosrđe Jahvino; ako li umrem, ¹⁵ne uskrati svoje dobrote mome domu dovijeka! Kad Jahve redom iskorijeni Davidove neprijatelje s lica zemlje, ¹⁶neka ime Jonatanovo ne iščezne s domom Šaulovim, inače će Jahve tražiti o tome račun od Davida."

¹⁷Tada se Jonatan još jednom zakune Davidu ljubavlju svojom, jer ga je ljubio svom

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

ljubavljaju duše svoje.

¹⁸Potom reče Jonatan Davidu: "Sutra je mladi mjesec i opazit će se da te nema, jer će tvoje mjesto biti prazno. ¹⁹Prekosutra će se još očitije vidjeti da te nema, a ti dođi na mjesto gdje si se bio sakrio u dan onoga događaja i sjedni kraj onoga humka što ga znaš. ²⁰A ja ću prekosutra izmetati strijele na onu stranu kao da gađam onamo. ²¹A onda ću poslati momka i reći mu: 'Idi! Nađi strijelu!' Ako onda doviknem momku: 'Pazi, strijela je ovamo bliže od tebe, donesi je!' - ti onda dođi, jer je za tebe dobro i nema nikakve opasnosti, tako mi Jahve živoga! ²²Ako li doviknem momku: 'Pazi, strijela je onamo dalje od tebe!' - ti onda otiđi, jer te Jahve šalje odavde. ²³A za ovaj dogovor što smo ga ugovorili ja i ti neka je Jahve svjedok između mene i tebe dovijeka!"

²⁴Potom se David sakri u polju. Kad je došao mlađak, kralj je sjeo za stol da jede. ²⁵Kralj sjede na svoje obično mjesto, na mjesto uza zid, Jonatan se smjesti sučelice njemu, Abner sjede kraj Šaula, a Davidovo mjesto osta prazno. ²⁶Ali Šaul ne reče ništa onaj dan jer mišljaše: "Dogodilo mu se što god, bit će da nije čist."

²⁷Sutradan iza mladog mjeseca, drugi dan u mjesecu, opet Davidovo mjesto osta prazno, i Šaul upita svoga sina Jonatana: "Zašto Jišajev sin nije došao na objed ni jučer ni danas?"

²⁸A Jonatan odgovori Šaulu: "David me uporno molio da ga pustim da ide u Betlehem. ²⁹Rekao mi je: 'Pusti me da idem jer slavimo obiteljsku žrtvu u mom gradu i moja su me braća pozvala da dođem. Ako sam, dakle, stekao tvoju naklonost, daj mi dopust da pohodim svoju braću.' Eto, zato ga nema kod kraljeva stola."

³⁰Tada Šaul planu gnjevom na Jonatana i reče mu: "Izrode i propalico! Misliš da ne znam da si u savezu s Jišajevim sinom, na sramotu svoju i na sramotu majčinu krilu! ³¹Jer dokle god bude živ na zemlji Jišajev sin, nećeš biti siguran ni ti ni tvoje kraljevstvo. Zato sad pošalji po njega i dovedi ga k meni jer je osuđen na smrt."

³²A Jonatan odvrati svome ocu Šaulu i reče mu: "Zašto on mora umrijeti? Što je učinio?"

³³Tada Šaul izmetnu koplje na sina da ga probode. Jonatan vidje da je njegov otac odlučio da ubije Davida. ³⁴Jonatan ustade od stola sav jarostan i nije jeo ništa toga drugog dana u mjesecu jer se zabrinuo za Davida što ga je njegov otac pogrdio.

³⁵Sutradan ujutro izađe Jonatan u polje prema dogovoru s Davidom; s njim je išao mlad momak. ³⁶I on reče svome momku: "Ti ćeš otrčati i naći strijele koje ću sada izmetnuti." I momak otrča, a Jonatan odape strijelu tako da je preletjela preko njega. ³⁷Kad je momak došao do mjesta gdje je bila strijela koju je izbacio Jonatan, viknu Jonatan za momkom: "Nije li strijela onamo dalje od tebe?" ³⁸Još Jonatan viknu za momkom: "Brže! Požuri se! Ne stoji!" Jonatanov momak diže strijelu i donese je svome gospodaru. ³⁹Momak nije ništa opazio, samo su Jonatan i David znali o čemu se radi.

⁴⁰Nato Jonatan preda oružje momku i reče mu: "Idi i odnesi to u grad!" ⁴¹Kad je momak otišao, David iziđe iza humka, pade ničice na zemlju i pokloni se tri puta. Potom se izljubiše i plakahu zajedno dok se nisu isplakali. ⁴²Zatim Jonatan reče Davidu: "Idi u miru! Što smo se obojica zakleli Jahvinim imenom, neka Jahve bude svjedok između mene i tebe, između moga potomstva i tvoga potomstva dovijeka!"

21 Nato David usta i ode, a Jonatan se vrati u grad.

Boravak u Nobu

²David dođe u Nob k svećeniku Ahimeleku. Ovaj drščući pođe u susret Davidu i upita ga: "Zašto si sam i nema nikoga s tobom?" ³A David odgovori svećeniku Ahimeleku: "Kralj mi je dao nalog i rekao mi: 'Nitko neka ništa ne dozna zašto te šaljem i što sam ti zapovjedio!' A momke sam poslao da me dočekaju na tom i tom mjestu. ⁴A sada, ako imaš pri ruci pet hljebova, daj mi ih, ili što god se nađe!" ⁵A svećenik odgovori Davidu: "Nemam pri ruci običnoga kruha nego samo svetoga kruha; ali samo ako su se tvoji momci uzdržali od žena."

⁶David odgovori svećeniku ovako: "Sasvim pouzdano! Žene su nam bile uskraćene, kao uvijek kad izlazimo na vojni pohod, i tijela su u momaka čista. Iako je ovo običan put, uistinu

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

su danas čisti tijelom." ⁷Tada mu svećenik dade svetoga kruha, jer nije bilo drugoga kruha ondje osim žrtvenoga, onoga koji se uklanjao ispred Jahve da se zamijeni toplim kruhom u dan kad se uzima.

⁸Ondje je istoga dana bio jedan od Šaulovih slugu, zadržao se pred Jahvom; zvaao se Doeg Edomac, a bio je nadglednik Šaulovih pastira.

⁹David upita Ahimeleka: "A nemaš li ovdje pri ruci kakvo koplje ili mač? Nisam uzeo sa sobom ni svoga mača ni svoga oružja, jer je kraljev nalog bio hitan." ¹⁰A svećenik mu odgovori: "Ovdje je mač Filistejca Golijata, onoga koga si ubio u Terebintskoj dolini; zamotan je u plašt i položen iza oplećka; ako ga hoćeš uzeti, uzmi ga samo, jer drugoga osim njega nema ovdje." A David odvrati: "Takva više nema, daj mi ga!"

David kod Filistejaca

¹¹Potom David ustade i pobježe onaj dan daleko od Šaula i dođe Akišu, kralju Gata. ¹²A dvorani Akiševi rekoše svome kralju: "Nije li to David, kralj zemlje? To je onaj o kome su plešući pjevali:

'Pobi Šaul svoje tisuće,
David na desetke tisuća.'"

¹³David se zamisli o tim riječima i silno se uplaši gatskoga kralja Akiša. ¹⁴Tada se David poče pretvarati pred njima kao da je umobolan i vladati se kao luđak u njihovim rukama: bubnjao je po vratima i puštao da mu teče slina niz bradu.

¹⁵Tada Akiš reče svojim dvoranima: "Vidite dobro da je čovjek lud! Zašto ga dovodite k meni? ¹⁶Zar nemam dosta budala te mi dovodite ovoga da mi dosađuje svojim ludilom? Zar će taj ući u moju kuću?"

3. DAVID VOĐA NEZADOVOLJNIKA

David počinje svoj lutalački život

22 David ode odande i skloni se u spilju Adulam. A kad su to čula njegova braća i sva njegova obitelj, dođoše onamo da mu se priključe. ²Osim toga skupiše se oko njega svi koji bijahu u nevolji, svi zaduženi, svi nezadovoljni, i on im posta vođom. A bijaše ih oko njega do četiri stotine ljudi.

³Odande ode David u Mispu u zemlji moapskoj i reče kralju moapskome: "Dopusti da se moj otac i moja mati sklonu kod vas dok ne vidim što će Bog učiniti sa mnom." ⁴I ostavi ih kod kralja moapskoga i oni ostadoše kod njega sve dok David bijaše u skrovištu.

⁵Ali prorok Gad reče Davidu: "Nemoj ostati u svome skrovištu, nego idi i zađi u zemlju Judinu." I David ode i zađe u Heretsku šumu.

Evandjelje po Luki

IV. ISUS NA PUTU PREMA JERUZALEMU

Budni slugе

³⁵"Neka vam bokovi budu opasani i svjetiljke upaljene, ³⁶a vi slični ljudima što čekaju gospodara kad se vraća sa svadbe da mu odmah otvore čim stigne i pokuca. ³⁷Blago onim slugama koje gospodar, kada dođe, nađe budne! Zaista, kažem vam, pripasat će se, posaditi ih za stol pa će pristupiti i posluživati ih. ³⁸Pa dođe li o drugoj ili o trećoj straži i nađe ih tako, blago njima!"

³⁹"A ovo znajte: kad bi domaćin znao u koji čas kradljivac dolazi, ne bi dao prokopati kuće. ⁴⁰I vi budite pripravní jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji dolazi."

⁴¹Nato će Petar: "Gospodine, govoriš li tu prisposobu samo za nas ili i za sve?" ⁴²Reče Gospodin: "Tko li je onaj vjerni i razumni upravitelj što će ga gospodar postaviti nad svojom poslugom da im u pravo vrijeme daje obrok? ⁴³Blago onome sluzi kojega gospodar kada dođe, nađe da tako radi. ⁴⁴Uistinu, kažem vam, postavít će ga nad svim imanjem svojim."

⁴⁵"No rekne li taj sluga u srcu: 'Okasnit će gospodar moj' pa stane tući slugе i sluškinje, jesti, piti i opijati se, ⁴⁶doći će gospodar toga slugе u dan u koji mu se ne nada i u čas u koji i ne sluti; rasjeći će ga i dodijeliti mu udes među nevjernicima."

⁴⁷"I onaj sluga što je znao volju gospodara svoga, a nije bio spreman ili nije učinio po volji njegovoj, dobit će mnogo udaraca. ⁴⁸A onaj koji nije znao, ali je učinio što zaslužuje udarce, dobit će malo udaraca. Kome je god mnogo dano, od njega će se mnogo iskati. Kome je mnogo povjereno, više će se od njega iskati."

Veliko dijeljenje svijeta

⁴⁹"Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo! ⁵⁰Ali krstom mi se krstiti i kakve li muke za me dok se to ne izvrši!"

⁵¹"Mislite li da sam došao mir dati na zemlji? Nipošto, kažem vam, nego razdjeljenje. ⁵²Ta bit će odsada petorica u jednoj kući razdijeljena: razdijelit će se trojica protiv dvojice i dvojica protiv trojice - ⁵³otac protiv sina i sin protiv oca, mati protiv kćeri i kći protiv matere, svekrva protiv snahe i snaha protiv svekrve."

Znakovi vremena

⁵⁴Zatim je govorio mnoštvu: "Kad opazite da se oblak diže na zapadu, odmah kažete: 'Kiša će!' I bude tako. ⁵⁵Kad zapuše južnjak, kažete: 'Bit će vrućine!' I bude. ⁵⁶Licemjeri! Lice zemlje i neba umijete rasuditi, kako onda ovo vrijeme ne rasuđujete?"

Nagoditi se s protivnikom

⁵⁷"Zašto sami od sebe ne sudite što je pravo? ⁵⁸Kad s protivnikom ideš glavaru, na putu sve uloží da ga se oslobodiš pa te ne odvuče k sucu. Sudac će te predati izvršitelju, a izvršitelj baciti u tamnicu. ⁵⁹Kažem ti: nećeš izići odande dok ne isplatiš do posljednjega novčića."

19. tjeđan,
93. dan čitanja, petak, 7. travnja 2017.

1 Sam 22,6-25,44
Lk 13, 1-19

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

Pokolj svećenika iz Noba

⁶Šaul doznade da se pojavio David s ljudima koji bijahu s njim. Šaul je upravo bio u Gibei; sjedio je pod tamariskom na uzvišici, s kopljem u ruci, a oko njega stajali svi njegovi dvorani. ⁷I reče Šaul svojim dvoranima koji stajahu oko njega: "Poslušajte me, sinovi Benjaminovi! Hoće li vam i Jišajev sin svima darovati njihve i vinograde? Hoće li vas sve postaviti za tisućnike i stotnike? ⁸A zašto ste se onda svi urotili protiv mene? Nema nikoga da mi dojavu kad moj sin sklapa savez s Jišajevim sinom, nema nikoga među vama da me požali i da mi otkrije kako je moj sin podjario moga slugu na me, kao što se događa danas."

⁹Tada progovori Doeg Edomac, koji je stajao među Šaulovim dvoranima, i reče: "Ja sam vidio Jišajeva sina kad je došao u Nob k Ahimeleku, Ahitubovu sinu. ¹⁰Ovaj je zatražio za njega savjet od Jahve i dao mu hrane i predao mu mač Filistejca Golijata." ¹¹Šaul nato zapovjedi da pozovu svećenika Ahimeleka, Ahitubova sina, i svu njegovu obitelj, svećenike u Nobu. I dođoše svi pred kralja.

¹²Tada reče Šaul: "Čuj me, Ahitubov sine!" A on odgovori: "Evo me, gospodaru!" ¹³A Šaul ga upita: "Zašto ste se urotili protiv mene, ti i Jišajev sin? Ti si mu dao kruha i mač i tražio si za njega savjet od Boga da se digne protiv mene kao neprijatelj, kao što se danas događa."

¹⁴Ahimelek odgovori kralju: "A tko je među svim tvojim slugama ravan Davidu, tako vjeran, uz to kraljev zet, glavar tvoje tjelesne straže, čovjek koji je poštovan u tvojoj kući? ¹⁵Zar sam danas prvi put tražio za njega savjet od Boga? Daleko od mene svaka druga misao! Neka kralj ništa ne okrivljuje svoga slugu i sve njegove obitelji, jer sluga njegov nije znao od svega toga ništa!"

¹⁶Ali kralj odvrati: "Ti ćeš umrijeti, Ahimeleče, ti i sva tvoja obitelj!"

¹⁷I kralj zapovjedi glasonošama koji stajahu oko njega: "Pristupite i pogubite svećenike Jahvine jer su i oni pomogli Davidu: znali su da je na bijegu, a nisu mi to dojavili." Ali kraljevi stražari ne htjedoše dići ruke na Jahvine

svećenike da ih smaknu. ¹⁸Tada kralj zapovjedi Doegu: "Pristupi ti i smakni svećenike!" Doeg Edomac pristupi i smaknu svećenike: on pogubi u onaj dan osamdeset i pet ljudi koji su nosili laneni oplećak. ¹⁹I Nob, svećenički grad, pohara oštricom mača, pobivši muškarce i žene, djecu i dojenčad, goveda, magarce i ovce.

²⁰Izbavio se samo jedan sin Ahimeleka, Ahitubova sina, po imenu Ebjatar i pobjegao k Davidu. ²¹Ebjatar javi Davidu da je Šaul poklao Jahvine svećenike. ²²A David odvrati Ebjataru: "Ja sam već onoga dana kad ondje bijaše Doeg Edomac znao da će on zacijelo javiti to Šaulu! Ja sam kriv za živote tvoga očinskog doma. ²³Ostani kod mene, ne boj se: tko bude tražio tvoj život, tražit će moj. Kod mene ćeš biti dobro čuvan."

David u Keili

23 Javiše onda Davidu: "Filistejci opsjedaju Keilu i pljačkaju gumna."

²David tada upita Jahvu: "Trebalo li da idem na Filistejce i hoću li ih potući?" A Jahve odgovori Davidu: "Idi, potući ćeš Filistejce i oslobodit ćeš Keilu." ³Ali rekoše Davidu ljudi njegovi: "Gle, mi smo već ovdje, u Judi, u neprestanom strahu; što će tek biti ako odemo u Keilu protiv filistejskih četa!" ⁴Zato David još jednom upita Jahvu, a Jahve mu odgovori ovako: "Ustani i siđi u Keilu jer ću predati Filistejce u tvoje ruke!"

⁵David onda krenu sa svojim ljudima u Keilu, udari na Filistejce, otjera njihovu stoku i zada im težak poraz. Tako je David oslobodio građane Keile. - ⁶Kad je ono Ebjatar, Ahimelekov sin, pobjegao k Davidu, on je došao u Keilu noseći u ruci oplećak.

⁷Kad su Šaulu javili da je David ušao u Keilu, reče Šaul: "Bog ga je predao u moje ruke jer se sam uhvatio u zamku kad je ušao u grad s vratima i prijevornicama." ⁸I Šaul sazva sav narod na oružje da ide na Keilu i da opkoli Davida i njegove ljude. ⁹Kad je David doznao da mu Šaul snuje zlo, reče svećeniku Ebjataru: "Donesi oplećak!" ¹⁰Nato se David pomoli: "Jahve, Bože Izraelov, tvoj je sluga čuo da Šaul sprema navalu na Keilu da razori grad zbog mene. ¹¹Hoće li Šaul doći kao što je tvoj sluga

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

čuo? Jahve, Bože Izraelov, odgovori svome sluzi!" A Jahve odgovori: "Doći će!" ¹²David opet upita: "Hoće li me prvaci Keile predati, mene i moje ljude, u Šaulove ruke?" A Jahve odgovori: "Predat će vas!" ¹³Tada David ustade sa svojim ljudima, bijaše ih oko šest stotina; iziđoše iz Keile te lutahu kojekuda. A kad su Šaulu javili da je David utekao iz Keile, odusta od vojnog pohoda.

¹⁴David se skloni u pustinju u gorska skloništa; nastani se na gori u pustinji Zifu. Šaul ga je neprestano tražio, ali ga Bog ne predade u njegove ruke.

David u Horši - Susret s Jonatanom

¹⁵David se bojao što je Šaul izišao na vojnu da napadne na njegov život. Zato je David ostao u pustinji Zifu, u Horši.

¹⁶Tada Šaulov sin Jonatan krenu na put i dođe k Davidu u Horšu i ohrabri ga u ime Božje. ¹⁷Reče mu: "Ne boj se, jer te neće stići ruka moga oca Šaula. Ti ćeš kraljevati nad Izraelom, a ja ću biti drugi do tebe; i moj otac Šaul zna to dobro." ¹⁸I sklopiše njih dvojica savez pred Jahvom. David osta u Horši, a Jonatan ode svojoj kući.

David spašen u pravi čas

¹⁹Jednoga dana dođoše Zifejci k Šaulu u Gibeu i javiše mu: "David se krije kod nas u gorskim skloništima u Horši, na brdu Hakili, što je južno od Ješimona. ²⁰Sada, kralju, kad god zaželiš sići, siđi, a naše je da ga predamo u ruke kralju." ²¹A Šaul odgovori: "Blagoslovio vas Jahve što ste me požalili! ²²Idite, dakle, raspitajte se još i dobro razvidite mjesto kamo ga donesu njegovi hitri koraci; rekli su mi da je vrlo lukav. ²³Zato pretražite sve rupe u koje se zavlaci, pa se vratite k meni kad budete pouzdano znali. Tada ću ja poći s vama, pa ako bude gdje u zemlji, ići ću za njegovim tragom po svim Judinim rodovima."

²⁴Tada krenuše na put i odoše u Zif, pred Šaulom. David je sa svojim ljudima bio u pustinji Maonu u Arabi, južno od Ješimona. ²⁵Potom i Šaul pođe sa svojim ljudima da traži Davida. Kad su to javili Davidu, siđe on u

klanac koji leži u pustinji Maonu. Šaul to doznade i krenu u potjeru za Davidom u pustinju Maon. ²⁶Šaul je sa svojim ljudima išao jednom stranom planine, a David sa svojim ljudima drugom stranom planine. David se silno žurio da umakne Šaulu. Kad je Šaul sa svojim ljudima htio prijeći na drugu stranu da opkoli Davida i njegove ljude i da ih pohvata, ²⁷dođe glasnik Šaulu s porukom: "Dođi brže, Filistejci provališe u zemlju!" ²⁸Tada Šaul odusta od potjere za Davidom i okrenu se protiv Filistejaca. Zato se prozvalo ono mjesto "Klanac razlaza".

Davidova velikodušnost

24 David se odande uspe i nastani u engadskim gorskim skloništima. ²Kad se Šaul vratio iz potjere za Filistejcima, javiše mu ovo: "David je u Engadskoj pustinji!" ³Tada Šaul uze tri tisuće odabranih ljudi iz svega Izraela i pođe da traži Davida i njegove ljude na istok od Litica divokoza. ⁴Idući dođe k ovčjim torovima pokraj puta; ondje bijaše pećina i Šaul uđe da čučne; a David je sa svojim ljudima sjedio u dnu pećine. ⁵I rekoše Davidu ljudi njegovi: "Evo dana za koji ti je rekao Jahve: 'Ja ću predati tvoga neprijatelja u tvoje ruke, postupaj s njim kako ti se mili!'" A David ustade i neprimjetno odsiječe skut od Šaulova plašta. ⁶Ali poslije zapeče Davida savjest što je odsjekao skut od Šaulova plašta, ⁷pa reče svojim ljudima: "Očuvao me Jahve da takvo što učinim svome gospodaru, da dignem ruku na njega, jer je pomazanik Jahvin." ⁸I David oštrim riječima ukori svoje ljude i ne dopusti im da ustanu na Šaula.

A Šaul izađe iz pećine i pođe svojim putem. ⁹Zatim ustade David, iziđe iz pećine i vikne za Šaulom: "Gospodaru kralju!" A kad se Šaul obazre, David se baci ničice na zemlju i pokloni mu se. ¹⁰Tada David reče Šaulu: "Zašto slušaš ljude koji ti govore da David snuje tebi propast? ¹¹Gle, upravo u ovaj dan tvoje su oči mogle vidjeti da te Jahve predao danas u moje ruke u ovoj pećini. Rekoše mi da te ubijem, ali te poštedjeh i rekoh: 'Neću dići svoje ruke na svoga gospodara, jer je Jahvin pomazanik.' ¹²O,

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

moj oče, pogledaj i vidi skut od svoga plašta u mojoj ruci: odsjekao sam skut od tvoga plašta, a tebe nisam ubio; spoznaj i vidi da u mojoj ruci nema ni zlobe ni opačine. Ja nisam zgriješio protiv tebe, a ti vrebaš na moj život da mi ga uzmeš! ¹³Jahve neka sudi između mene i tebe, Jahve neka me osveti na tebi, ali se moja ruka neće dići na tebe. ¹⁴Kako kaže stara poslovice: od nepravednika dolazi nepravda, i zato se moja ruka neće dići protiv tebe. ¹⁵Za kim je izišao izraelski kralj? Za kim ideš u potjeru? Za mrtvim psom, za običnom buhom! ¹⁶Jahve neka bude sudac, on neka sudi između mene i tebe, neka ispita i brani moju stvar i neka mi pribavi pravdu: neka me izbavi iz tvoje ruke!"

¹⁷Kad je David izgovorio te riječi Šaulu, odvrati Šaul: "Je li to tvoj glas, sine Davide?" I Šaul glasno zaplaka. ¹⁸Zatim reče Davidu: "Pravedniji si od mene jer ti si meni učinio dobro, a ja sam tebi učinio zlo. ¹⁹A danas si okrunio svoju dobrotu prema meni, jer me Jahve predao u tvoje ruke, a ti me nisi ubio. ²⁰Kad se čovjek namjeri na svoga neprijatelja, pušta li ga da ide mirno svojim putem? Neka ti Jahve naplati za ono dobro što si mi danas učinio! ²¹Sada pouzdano znam da ćeš zacijelo biti kralj i da će se kraljevstvo nad Izraelom trajno održati u tvojoj ruci. ²²Zato mi se sada zakuni Jahvom da nećeš zatrti moga potomstva poslije mene i da nećeš izbrisati moga imena iz moga očinskoga doma!"

²³David se zakle Šaulu, Šaul ode svojoj kući, a David se sa svojim ljudima vrati u gorska skloništa.

Smrt Samuelova

25 Uto umrije Samuel. Sav se Izrael skupi i oplaka ga naričući za njim; i pokopaše ga u njegovu zavičaju u Rami. A David usta i siđe u pustinju Paran.

Povijest Nabala i Abigajile

²U Maonu živio čovjek koji je imao svoje gospodarstvo u Karmelu; bio je to vrlo bogat čovjek, imao je tri tisuće ovaca i tisuću koza. Upravo je tada strigao svoje ovce u Karmelu. ³Taj se čovjek zvao Nabal, a njegova žena

Abigajila. Žena je bila mudra i vrlo lijepa, a čovjek surov i opak: bio je Kalebovac.

⁴David je u pustinji čuo da Nabal striže svoje ovce. ⁵Stoga posla deset momaka naloživši im: "Idite gore u Karmel, otiđite k Nabalu i pozdravite ga u moje ime. ⁶I recite ovako mome bratu: 'Mir tebi, mir tvome domu, mir svemu što imaš! ⁷Sada, čujem, strižeš ovce. A tvoji su pastiri bili kod nas, nismo ih dirali, ništa im nije nestalo dokle god su bili u Karmelu. ⁸Pitaj svoje slugu i kazat će ti. Zato neka ovi momci nađu milost pred tobom, jer smo došli u svečan dan. Podaj svojim slugama i svome sinu Davidu što ti se nađe pri ruci.'"

⁹Dođoše momci Davidovi i ponoviše Nabalu u Davidovo ime sve ove riječi, a onda pričekaj. ¹⁰Ali Nabal odgovori Davidovim slugama ovako: "Tko je David, tko je Jišajev sin? Danas ima mnogo slugu koji su pobjegli od svojih gospodara. ¹¹Zar da uzmem svoj kruh, svoju vodu, svoju stoku koju sam poklao za svoje strigače pa da to poklonim ljudima o kojima ne znam ni odakle su?"

¹²Davidovi se momci okrenuše i vratiše se svojim putem. Kad su se vratili, javiše sve ove riječi Davidu. ¹³A David reče svojim ljudima: "Pripašite svaki svoj mač!" I pripasaše svaki svoj mač, i David pripasa svoj, i oko četiri stotine ljudi krenu za Davidom, dok ih dvije stotine osta kod tovara.

¹⁴A ženi Nabalovoj, Abigajili, javio jedan od Nabalovih slugu ovo: "Eto, David je poslao iz pustinje glasnike da pozdrave našega gospodara, a on ih potjerao. ¹⁵A ti su ljudi bili vrlo dobri prema nama: nisu nas dirali, ništa nismo izgubili dokle god smo bili u njihovoj blizini kad smo bili u polju. ¹⁶Noću i danju bili su nam kao bedem u sve vrijeme dok smo bili s njima pasući stada. ¹⁷Razmisli sada i vidi što ćeš učiniti, jer je gotova pogibija našem gospodaru i svemu njegovu domu; a on je opak čovjek komu se ne može ništa kazati."

¹⁸Abigajila brzo uze dvije stotine hljebova, dva mijeha vina, pet zgotovljenih ovaca, pet mjera pržena žita, sto grozdova suhoga grožđa, dvije stotine smokovih kolača i sve to natovari na magarce. ¹⁹I zapovjedi svojim slugama: "Idite preda mnom, a ja ću za vama." Svome mužu

Prva knjiga o Samuelu

III. ŠAUL I DAVID

Nabalu nije kazala ništa.

²⁰Dok je, jašući na magarcu, silazila iza gorskog zavoja, David je sa svojim ljudima silazio nasuprot njoj, tako da se ona susrela s njima. ²¹A David je upravo mislio: "Uzalud sam, dakle, zaštićivao u pustinji sve što je taj čovjek imao i ništa mu nije nestalo od svega što je posjedovao! Sada mi vraća zlo za dobro!" ²²Neka Bog učini Davidu ovo zlo i neka mu doda drugo ako Nabalu do zore od svega što ima ostavim i ono što mokri uza zid!"

²³Kad je Abigajila ugledala Davida, brzo sjaha s magarca i pade pred Davida ničice, poklonivši se do zemlje. ²⁴Bacivši mu se tako pred noge, reče: "Gospodaru, neka na mene padne krivica! Dopusti da službenica tvoja progovori tvojim ušima i udostoj se poslušati riječi službenice svoje!" ²⁵Neka moj gospodar ne gleda na toga opakog čovjeka, na Nabala, jer on s pravom nosi svoje ime: zove se Luda i ludost je s njim. A ja, službenica tvoja, nisam vidjela momaka koje je poslao moj gospodar. ²⁶Zato sada, gospodaru, živoga mi Jahve, i tako živ bio ti, i tako ti Jahve koji te očuvao da ne svališ na se krvnu krivicu i da ne pribaviš sebi pravdu svojom rukom: neka prođu kao Nabal tvoji neprijatelji i oni koji snuju zlo mome gospodaru! ²⁷A ovaj dar, što ga evo tvoja službenica nosi svome gospodaru, neka se dade momcima koji idu za mojim gospodarom na njegovim putovima. ²⁸Oprosti službenici svojoj njezinu krivnju! Zacijelo će Jahve osnovati trajan dom mome gospodaru, jer moj gospodar nije Jahvine bojeve i za svega tvoga života neće se naći zlo na tebi. ²⁹Ako se tko digne da te progoni i da ti radi o glavi, neka život moga gospodara bude pohranjen u škrinji života kod Jahve, tvoga Boga, a život tvojih neprijatelja neka on baci kao iz pračke. ³⁰I kad Jahve učini mome gospodaru svako dobro koje ti je obećao i kad te odredi da budeš knezom nad Izraelom, ³¹onda neka ne bude na smutnju ni na grižnju savjesti mome gospodaru da je ni za što prolio krv i da je sebi pribavio pravdu svojom rukom. I kad Jahve učini dobro mome gospodaru, sjeti se tada službenice svoje!"

³²David odgovori Abigajili: "Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji te danas

poslao meni u susret!" ³³Neka je blagoslovljena tvoja mudrost i blagoslovljena bila ti što si me danas zadržala da ne svalim na se krvnu krivicu i da ne pribavim sebi pravdu svojom rukom. ³⁴Ali, tako mi živog Jahve, Boga Izraelova, koji nije dopustio da ti učinim zlo: da mi nisi tako brzo izišla u susret, zaista ne bi Nabalu do jutra ostalo ni ono što uza zid mokri!"

³⁵Nato David primi iz njezine ruke što mu bijaše donijela i reče joj: "Vrati se s mirom svojoj kući. Gle, uslišao sam tvoj glas i obazreo se na tebe."

³⁶Kad se Abigajila vratila k Nabalu, on je upravo imao gozbu u kući, pravu kraljevsku gozbu: Nabal bijaše veseo i sasvim pijan; zato mu ona ne reče ništa dok nije svanulo jutro. ³⁷A ujutro, kad se Nabal otrijeznio, pripovjedi mu njegova žena sve što se dogodilo, a njemu obamrije srce u grudima i on osta kao da se skamenio. ³⁸A desetak dana poslije toga Jahve udari Nabala te umrije.

³⁹Kad David ču da je umro Nabal, reče: "Neka je blagoslovljen Jahve, koji mi je ispravio nepravdu što mi je učinio Nabal; i Jahve je očuvao svoga slugu da ne učini zla, a svalio je Nabalovu zloću na njegovu glavu!"

Potom David posla poruku Abigajili da će je uzeti za ženu. ⁴⁰Davidove sluge dođoše k Abigajili u Karmel i rekoše joj: "David nas je poslao k tebi da te uzme sebi za ženu." ⁴¹A ona ustade, pokloni se do zemlje i reče: "Evo službenice tvoje koja je spremna da bude robinja i da pere noge slugama svoga gospodara!" ⁴²Potom Abigajila brzo ustade i zajaha na magarca, a za njom pođe pet njezinih dvorkinja. Tako je otišla za Davidovim poslanicima i postala njegovom ženom.

⁴³I Ahinoamom iz Jizreela bijaše se oženio David i obje mu bjehu žene. ⁴⁴Jer Šaul bijaše svoju kćer Mikalu, Davidovu ženu, dao Paltiju, sinu Lajiša iz Galima.

Evandjelje po Luki

IV. ISUS NA PUTU PREMA JERUZALEMU

Brzo promijenite život!

13 Upravo u taj čas dođoše neki te mu javiše što se dogodilo s Galilejcima kojih je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava. ²Isus im odgovori: "Mislite li da ti Galilejci, jer tako postradaše, bijahu grešniji od drugih Galilejaca? ³Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti! ⁴Ili onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih, zar mislite da su oni bili veći dužnici od svih Jeruzalemaca? ⁵Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete tako propasti."

Neplodna smokva

⁶Nato im pripovjedi ovu prispodobu: "Imao netko smokvu zasađenu u svom vinogradu. Dođe tražeć ploda na njoj i ne nađe ⁷pa reče vinogradaru: 'Evo, već tri godine dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi i ne nalazim. Posijeci je. Zašto da iscrpljuje zemlju?' ⁸A on mu odgovori: 'Gospodaru, ostavi je još ove godine dok je ne okopam i ne pognojim. ⁹Možda će ubuduće ipak uroditi. Ako li ne, posjeći ćeš je.'"

Ozdravljenje zgrbljene žene u subotu

¹⁰Jedne je subote naučavao u nekoj sinagogi. ¹¹Kad eto žene koja je osamnaest godina imala duha bolesti. Bila je zgrbljena i nikako se nije mogla uspraviti. ¹²Kad je Isus opazi, dozva je i reče joj: "Ženo, oslobođena si svoje bolesti!" ¹³I položi na nju ruke, a ona se umah uspravi i poče slaviti Boga.

¹⁴Nadstojnik sinagoge - ozlovoljen što je Isus u subotu izliječio - govoraše mnoštvu: "Šest je dana u koje treba raditi! U te dakle dane dolazite i liječite se, a ne u dan subotnji!"

¹⁵Odgovori mu Gospodin: "Licemjeri! Ne driješi li svaki od vas u subotu svoga vola ili magarca od jasala da ga vodi na vodu? ¹⁶Nije li dakle i ovu kćer Abrahamovu, koju Sotona sveza evo osamnaest je već godina, trebalo odriješiti od tih spona u dan subotnji?"

¹⁷Na te njegove riječi postidješe se svi protivnici njegovi, a sav se narod radovaše zbog svega čime se on proslavio.

Prispodoba o gorušičinu zrnu

¹⁸Govoraše dakle: "Čemu je slično kraljevstvo Božje? Čemu da ga prisporobim? ¹⁹Ono je kao kad čovjek uze gorušičino zrno i baci ga u svoj vrt. Uzraste i razvi se u stablo te mu se ptice nebeske gnijezde po granama."